

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. Бургас, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и трети септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Галина Т. Канакиева
Петя Ив. Петрова Дакова

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова Нотева
в присъствието на прокурора Любомир Георгиев Петров (АП-Бургас)
като разгледа докладваното от Галина Т. Канакиева Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20212000600131 по описа за 2021 година

С присъда № 260006/12.03.2021 год. по НОХД № 234/2020 год.
Ямболският окръжен съд е признал подсъдимия ИВ. Г. П. - със снета по
делото самоличност, неосъждан, ЕГН *****, ЗА ВИНОВЕН в това, че
на 08.10.2019г. в с. о., общ. Т., в здравната служба на селото, намираща се на
улица „М.“ № 12, умишлено е умъртвил Д.Г.Ф. при изпълнение на службата
му като медицински специалист - медицински фелдшер, като смъртта е
причинена по особено мъчителен начин за убийтия и с особена жестокост,
поради което и на основание чл. 116, ал. 2, пр. 12, вр. ал. 1, т. 6, пр. 2 и 3, вр.
чл. 115 и чл. 54 от НК го ОСЪДИЛ на ДВАДЕСЕТ И ПЕТ ГОДИНИ
ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, което да изтърпи при първоначален СТРОГ
режим.

Със същата присъда съдът е признал подс. П. за ВИНОВЕН за това, че в
период от неустановена дата е придобил и до 08.10.2019 г. в с. о., общ. Т., на
ул. "П." № 11 е държал общо 111 броя патрони, представляващи годни
боеприпаси за огнестрелни оръжия, без да е имал за това надлежно
разрешение, поради което и на основание чл. 339, ал. 1, пр. 6, и чл. 54 от ИК
го ОСЪДИЛ на ТРИ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

ПРИЗНАЛ е подсъдимия ИВ. Г. П. за НЕВИНОВЕН в това да е държал
боеприпаси за огнестрелни оръжия в периода от 08 до 11.10.2019 г., поради
което и на основание чл. 304 от НПК го ОПРАВДАЛ по това обвинение.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът е **ОПРЕДЕЛИЛ** на подсъдимия ИВ. Г. П. общо наказание в размер на **ДВАДЕСЕТ И ПЕТ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА**, което да изтърпи при първоначален **СТРОГ** режим.

На основание чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от НК съдът е **ПРИСПАДНАЛ** времето, през което подсъдимия ИВ. Г. П. е задържан с мярка за неотклонение „задържане под стража“ и с Постановление на ЯОП, считано от 09.10.2019 г. до привеждане на присъдата в изпълнение.

ОСЪДИЛ е подсъдимия ИВ. Г. П. да заплати на Н. Д. Ф. обезщетение в размер на 150000 лв. (сто и петдесет хиляди лв.) за причинените ѝ от престъплението по чл. 116, ал. 2, пр. 12, вр. ал. 1, т. 6, пр. 2 и 3, вр. чл. 115, от НК неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 08.10.2019 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪДИЛ е подсъдимия ИВ. Г. П. да заплати на Г. Д. Г. обезщетение в размер на 100000 лв. (сто хиляди лв.) за причинените му от престъплението по чл. 116, ал. 2, пр. 12, вр. ал. 1, т. 6, пр. 2 и 3, вр. чл. 115, от НК неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 08.10.2019 г. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛИЛ** предявения граждански иск за разликата от 100 000 лв. до 150 000 лв.

ОСЪДИЛ е подсъдимия ИВ. Г. П., с установена по делото самоличност, да заплати направените по делото разноси в размер на 6152.65 лв. в приход на Републиканския бюджет, по сметка на ОД МВР- Ямбол, 1960 лв. по сметка на Националното бюро за правна помощ- София, 733.70 лв. по сметка на ЯОС бюджет на съдебната власт, както и 4000 лв. на адв. К.И. С..

ОСЪДИЛ е подсъдимия ИВ. Г. П., с установена по делото самоличност, да заплати 10000 лв. държавна такса в полза на държавата, съобразно уважените размери на гражданските искове.

Съдът е постановил веществените доказателства: мъжки часовник с черна силиконова каишка и мъжки портфейл от плат да се върнат на подсъдимия И.Г. Пачелив след влизане в сила на присъдата.

Веществените доказателства: 2 броя запечатани кашона със стикери с надпис "Случай №2019-04155, пакет PKG-044019", съдържащ веществените доказателства изследвани по експертиза № 2701/2020 на НИК-МВР София; 3 броя запечатани кашона със стикери с надпис "Случай № 2019-04100, пакет PKG-043949", съдържащ веществените доказателства изследвани по експертиза № 2702/2020 на НИК-МВР София; един брой бял запечатан плик със стикер с надпис "Случай № 2019-04098, пакет PKG- 043948", съдържащ веществените доказателства изследвани по експертиза № 2395/2020 на НИК-МВР София; един брой запечатан кашон със стикери с надпис „случай

№2019-04097, пакет PKG-043947“, съдържащ веществените доказателства изследвани по експертиза № 2590/2020 на НИК-МВР София. Кашон запечатан със стикер случай ВД по ДП 59/2019г., бял плик голям запечатан със стикер случай 2019-04095, PKG 04395, бял плик среден запечатан със стикер № 2019-04096, PKG946, кафяв плик запечатан със стикер ВД-ОДМВР-Хасково, СНТЛ-един брой DVR със сериен номер 1K022A9PAPD68S, кашон запечатан със стикери "Запечатано ВД" на ОСЛО двустранно-съдържащ 5 броя ножове върнати от съдебно медицинска експертиза, като вещи без стойност да се унищожат след влизане на присъдата в сила.

На основание чл. 53, ал. 2, б.,а“ от НК съдът е постановил веществените доказателства - боеприпаси 111 на брой, на съхранение в "КОС" РУ - Т., да се ОТНЕМАТ в полза на държавата.

Недоволни от така постановената присъда са останали подсъдимият и частните обвинители Ф. и Г..

Подсъдимият П. чрез своя служебен защитник - адв.Ст. К. от АК - Ямбол, е обжалвал същата със съображения за необоснованост и незаконосъобразност. Претендира отмяна на присъдата и постановяване на нова оправдателна присъда.

Частните обвинители чрез своя повереник адв. К С. от АК- Ямбол също обжалват присъдата със съображения за явна несправедливост на наложеното наказание за извършеното престъпление по чл.116, ал.2 от НК, като намират същото за несъответстващо на обществената опасност на деянието и дееца.

В хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция защитата на подс.П. прави доказателствени искания, от които съдът е уважил призоваването в качеството на свидетел К.И., като е оставил без уважение искането за провеждане на очна ставка между свидетелките Р.Т. и Н.Х. поради липса на основание за това съгласно чл.143 от НПК, както и да бъде назначена повторна СМЕ за установяване часа на смъртта на пострадалия Ф., тъй като не са налице основанията в чл.153 от НПК. Приет е като писмено доказателство амбулаторен лист №001214/23.09.2020г. По искане на подсъдимия и неговия защитник е била изискана и приложена по делото справка от ЦСМП- Хасково с изх.№502/13.09.2021г. ведно с разпечатки от регистъра на СМП и амбулаторни листи, както и приложена медицинска справка за подс. П. ведно с приложен амб. лист № 2129/06.08.2021г. и копия от направено изследване и преглед от специалист ортопед. Съдът е допуснал и разпитал по служебна инициатива в качеството на свидетел м.ф. К. К. Г., която е посетила местопроизшествието по получен сигнал на телефон 112 на 08.10.2019г. в с. о.. Съдът е оставил искането на защитата за назначаване на техническа експертиза и изискване на разпечатки за проведените разговори от телефона на пострадалия във връзка с установяване точния час на смъртта на пострадалия.

В съдебно заседание представителят на Апелативна прокуратура - гр. Бургас заявява, че жалбите са неоснователни, а обжалваната присъда като обоснована и законосъобразна следва да се потвърди. Поддържа изцяло фактическата обстановка, правната квалификация на деянието и аргументите за доказаност на двете обвинения, посочени в мотивите на обжалваната присъда, които се основават на убедителен анализ на събраните по делото обективни гласни, писмени и веществени доказателства. Намира, че съдът внимателно е проучил и анализирал всички гласни доказателства, правилно е посочил, кои и защо приема за достоверни, представени от незаинтересовани свидетели, като ги е съпоставил аналитично с всички други обективни доказателства по делото и по този начин е успял да установи правилната фактическа обстановка по случая. По отношение обвинението по чл.116 от НК отбелязва, че по делото няма никакъв спор, че постр.Ф. е медицински специалист и деянието е извършено при изпълнение на службата му, че е извършено по особено мъчителен начин за пострадалия и с особена жестокост, както няма спор и по механизма на причиняване на нараняванията, характера им и причините за настъпване на смъртта, както и, че деянието е осъществено от субективна страна при пряк умисъл. Излага подробни съображения досежно доказателствата срещу подс.П. по това обвинение, които са косвени, но са от такова естество и такъв брой, че анализирани в своята цялост, хармонично единство и логическа връзка, водят до единствено възможния извод, че обвинението срещу подсъдимия за убийството на фелдшера Ф. е доказано по несъмнен начин и няма нито едно доказателство, обстоятелство или мотив, които да сочат на друг вероятен извършител. Намира обвинението по чл. 339, ал.1 от НК за доказано по несъмнен начин от събраните гласни, писмени и веществени доказателства, както и че престъплението е осъществено при пряк умисъл. Поддържа вида и размера на наказанията по двете обвинения наложени на подс.П., като в известна степен счита това по чл.116 от НК за снизходително. Сочи, че има само едно смекчаващо вината обстоятелство - необремененото съдебно минало на подс.П.. Навежда довод, че това деяние е извършено изключително брутално и нечовешки, без каквато и да е смислена причина и мотив. Поддържа наложеното наказание от 25 години лишаване от свобода, поради становището в тази насока на прокурора пред ОС - Ямбол и липсата на протест. Намира, че този размер на наказание от 25 години лишаване от свобода, макар и в известна степен снизходително отмерен, ще изпълни целите, както на специалната, така и генералната превенция, а именно да се въздейства предупредително и възпиращо на другите членове на обществото, дръзнали да вършат подобни тежки престъпления. Счита, че правилно са определени размерите на обезщетенията за причинени неимуществени вреди, които са съобразени както с причинените значителни страдания на сина и съпругата на пострадалия, квалификацията на деянието извършено с особена жестокост и по особено мъчителен начин за пострадалия, така и със съдебната практика за присъждане на обезщетения при подобни престъпления. Моли

съда да потвърди обжалваната присъда.

По отношение молбата за изменение на мярката за неотклонение моли съда да я потвърди, тъй като от последното произнасяне на съда по нея няма никаква промяна на обстоятелствата по смисъла на чл.270, ал.1 от НПК, няма никакви данни и за влошаване на здравословното състояние на подсъдимия, и че се налага спешно лечение. Заявява, че при необходимост от такова лечение ЗИНЗС и съответната Наредба дават достатъчно гаранции за полагане на необходимите медицински грижи за здравословното състояние на осъдените лица, включително и лечение във външни здравни заведения, в рамките на мярката за неотклонение задържане под стража. Сочи, че тази мярка категорично е най-адекватна както с оглед обвинението, така и с оглед размера на наказанието определен от първоинстанционния съд.

Повереникът на частните обвинители - адв. С., заявява, че изцяло поддържа становището на прокурора по отношение доказаността на престъплението. Счита, че наложеното наказание е несправедливо. Намира, че е налице изключителност по смисъла на закона, защото подсъдимият е убил Ф. без той да е имал някаква вина и без да го е предизвикал с нещо, като убийството е извършено хладнокръвно, целенасочено и жестоко. Смъртта на пострадалия не е настъпила мигновено, а след известно време, през което той е бил в съзнание и е изпитвал мъчителни болки и страдания. С оглед обстоятелството, че уврежданията са били причинени в областта на тялото, където се намират жизнено важни органи, тези увреждания са били причинени с особена жестокост. Като отегчаващо вината обстоятелство сочи конкретните действия на подсъдимия, механизмът на извършване на престъплението. Навежда довод, че посегателството срещу един възрастен човек - медицинско лице, по установения по делото начин, характеризира подсъдимия като жесток и хладнокръвен човек. Пострадалият не е починал мигновено, а се е измъчвал и страдал. Като отегчаващо вината обстоятелство сочи и процесуалното поведение на извършителя - непризнаването на вината, липсата на разкаяние, неговата безкритичност към извършеното деяние, пренебрегването по драстичен начин на моралните и етични норми, нарушил е изконното право на живот на един човек, без да проявява каквото и да е съчувствие към него. Твърди, че подс. П. е асоциален със собствена представа за правосъдие. Навежда довод, че деянието е с изключително висока степен на обществена опасност, извършено от лице, което също е с изключително висока степен на обществена опасност. Намира, че с налагането на по-леко наказание не биха се постигнали целите както по отношение на личната превенция, така и по отношение на генералната превенция. Единственият начин да се попречи на подс.П. да извършва нови престъпления, е да му се отнеме тази възможност, а това може да стане като същият бъде изолиран от обществото завинаги. Счита, че налагането на наказанието по чл. 38, ал. 1 и чл. 38, ал. 2 НК - доживотен затвор или доживотен затвор без замяна - по преценка на съда, би постигнало тази цел. По отношение на обезщетението

заявява, че не са оспорили неговия присъден размер, като предоставя на съда по справедливост да прецени и обезвъзмезди претърпените болки и страдания причинени от деянието. По отношение на мярката, счита че същата трябва да остане непроменена с оглед факта, че не са налице нови обстоятелства, които да бъдат взети под внимание от съда. Претендира заплащане на направените пред въззивната инстанция разноски.

Защитата на подс. П. – адв. К. твърди, че по делото липсват преки доказателства уличаващи подсъдимия в извършване на инкриминираните му престъпления, а събраните косвени такива също не са достатъчни да се направи такъв извод. Сочи, че единствения безспорно установен факт по делото е смъртта на пострадалия, който е възможно да бъде убит от всяко друго лице извън подсъдимия, тъй като по отношение авторството не са налице доказателства. В тази насока излага подробни доводи и съображения. Твърди, че са нарушени основни правила на наказателното производство и на Конституцията на Република България. Сочи, че според чл. 16 от НПК, обвиняемият се смята за невинен до установяване на противното с влязла в сила присъда. Твърди, че всички процесуално-следствени действия извършени в часовете непосредствено след убийството, са единствено и само в посока доказване вината на подсъдимия, като са положени колосални усилия, еднопосочни и еднозначни да бъде обвинен единствено и само той. Навежда довод, че съгласно разпоредбата на чл.103 НПК - тежестта да се докаже обвинението по дела от ОХ лежи върху прокуратурата и разследващите органи. Прави анализ на гласните доказателства, като оспорва показанията на св. Р.И.Т., върху чиито непрекъснато променящи се показания е изградено обвинението. Навежда довод, че показанията на св.Р.Т. не кореспондират с останалите събрани доказателства, поради което и не следва да се кредитират. Претендира нарушение на чл. 14 от НПК, тъй като не е налице обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Твърди, че не е налице мотив подс. П. да убие пострадалия, един добър човек, какъвто безспорно е бил убития, който е помагал на всички. Оспорва твърденията на обвинението за наличието на мотив, че подсъдимият се е дразнел, като се обръщат към него с името „В.“, както и твърдението за негативно отношение на подсъдимия към пострадалия. Сочи, че не е налице и оръжието, с което е извършено престъплението. Навежда довод, че са налице множество експертизи на ножа и нито една не е открила никакви следи от кръв, биологичен материал. Че не е възможно физически и психически този човек, с този нож да нанесе тези удари, които ако се разгледат внимателно ще се види, че няма поне един смъртоносен удар - всички са в някакви части на тялото, които не са в жизненоважна област и поотделно никой не е могъл да доведе до смъртта, а тя е настъпила в резултат на тяхната съвкупност. Твърди, че от характера на раните следва и един друг важен факт, че те са нанесени от лице с не голяма физическа сила, което не отговаря на физическия и психическия профил на подс.П., т.е. раните спокойно могат да са нанесени от жена, в случая Р.Т., която дава неверни показания. Твърди, че има фрапиращи

разминавания в свидетелските показания за един период от половин час. По отношение на 3 косъма, които подкрепяли обвинението, излага съображения, че над трупа на пострадалия са били и други лица, чиито косми не са изследвани, поради което разследването е едностранно и е целяло единствено и само да обвини подсъдимия. Оспорва съдебномедицинската експертиза изготвена от вещото лице д-р е., като основен неин недостатък е неустановяването на часа на смъртта. Твърди, че не е установен часът на смъртта, поради допусната грешка от съдебния лекар, който не си е свършил работата, тъй като д-р е. е бил включен в оперативната група, която е пристигнала около 11.30 ч., но не е измерил температурата на пострадалия. Сочи, че единственият сигурен час е, че в 10.35 ч. това е направил полицейският служител и впоследствие в 11.00 ч. и фелдшерът и като се върне два часа назад, смъртта е настъпила не по-късно от 09.00 ч. В този смисъл защитата оспорва твърдението на обвинението, че смъртта е настъпила в 7.45 часа, поради което подсъдимият не може да е извършил престъплението, в което е обвинен, тъй като по наличните по делото данни, това е станало в 08.45 часа. Твърди, че след като в коридора и стаята на здравната служба е имало кървави следи, не е логично и нормално по дрехите, обувките и по подсъдимия да няма открити никакви следи от кръвта на пострадалия. Оспорва обвинението, че подсъдимият е разполагал с време да ги заличи, защото дрехите му били сложени да съхнат. Последният факт обяснява с обстоятелството, че него ден е валил дъжд и напълно нормално е, човек като си намокри дрехите, да ги сложи да изсъхнат. Навежда довод, че никъде в здравната служба не са открити отпечатьци от подсъдимия, а има единствено една трасологична следа от ръкавица на външната стена в коридора, като оспорва твърденията, че той е бил с ръкавици. В тази връзка навежда довод, че са иззети от дома на подсъдимия няколко броя ръкавици, по които няма следи от кръв, няма сравнение и не е назначена експертиза, че тази следа от ръкавица, съответства по някакъв начин на тези ръкавици, които са иззети от дома на подсъдимия. В обобщение сочи, че няма мотив, няма оръжие на престъплението, няма повод, като нито едно от доказателствата не сочи П. като извършител на това тежко умишлено престъпление. Твърди, че не оспорва правната квалификация. По отношение на св.Р.Т. отново сочи, че предвид доказани различия в показанията ѝ в никакъв случай не може да бъде приемана като един достоверен свидетел за нито един от сочените от нея факти. По отношение обвинението за държане на боеприпаси сочи, че подсъдимият има надлежно разрешително и затова има законно основание да държи боеприпаси. Твърди, че всеки е могъл да влезе и да подхвърли каквото си иска в дома на подсъдимия. По отношение наличието на 100 броя малокалибрени патрони, не отрича, че са на подсъдимия и са останали от предишното му оръжие, още повече, че те са корозирали. Навежда довод, че тези патрони не са привнесени след отнемане на оръжието, а са били там и не са били иззети при първоначалното изземване. Сочи, че за тези боеприпаси няма никаква логика някой да ги съхранява, тъй като са различни по вид и

няма какво да ги прави, защото 100-те патрона са корозирали и са били заедно с другите иззети патрони, за които подсъдимият има разрешение и за това нарушение законът за взривоопасните вещества предвижда глоба до 1000 лева, т.е. касае се за едно административно нарушение, за което в Т. са му дали две години, а Ямболският съд три. На посочените основания счита, че и двете обвинения, както това по чл.116, вр. чл.115 НК, така и това по чл. 339 НК следва да бъдат приети за необосновани и недоказани и подсъдимият следва да бъде оправдан и освободен незабавно.Пледира за неоснователност и на гражданските иски и се иска същите да бъдат изцяло отхвърлени. Моли съда да отмени атакуваната присъда на ОС-Ямбол. Счита, че мярката за неотклонение счита трябва да бъде променена, тъй като е налице рязко влошаване на здравословното състояние на подсъдимия. Твърди, че се налага вече не само операция, но и поставяне на изкуствена става. Твърди, че от гледането на предходната мярка до сега има прецедент - мярката на К.Н., убил журналиста МЦ., тъй като обвиненията също са по чл. 116, вр. чл. 115 от НК - много по-доказани и обосновани, но същият е освободен и в момента е под домашен арест. Сочи, че този прецедент е правопроменящият факт, който се е случил между гледането на предишната мярка и сегашната. Моли съда да измени мярката за неотклонение.

Подсъдимият П. в своя защита заявява, че прави връзка между това дело и другото дело, по което са участвали служители на ГД БОП и Кобра, които са си позволили да поставят под съмнение законността за разрешението за притежаване на оръжие. Прави връзка между двете дела като твърди, че върху свидетелите е оказван натиск и евентуално техните показания са манипулирани с оглед на това, което застъпват - облеклото, с което е бил облечен - камуфлаж. Поставя под съмнение свидетелските показания на Р.Т. и Г.Я., който си е измислил разни неща. Поставя под съмнение изложеното за някакъв кон, който е бил конфискуван, който не е бил тяхна собственост, а собственост на фирмата. Сочи, че твърденията на повереникът на частните обвинители го представя като социопат и едва ли не обществено - опасна личност, а нейните твърдения са неточни и клеветнически, понеже конят бил конфискуван, а не собственост на т.н. свидетели и подчертава, че не е бил умъртвяван. Навежда довод, че това са единствените три случая, в които е имал досег до българското законодателство, които случаи са неправомерни и тенденциозни. Твърди, че са манипулирали резултатите на трасологична експертиза за обект № 7. Космите без луковици не доказват абсолютно нищо. Твърди, че са били подхвърлени и не са негови, защото от неговия дом са били иззети косми без луковица. Твърди, че изготвената впоследствие ДНК експертиза касаеща тези три косъма не доказва, че те принадлежат на него или на конкретен човек. Разрешителното, за което има копие доказва, че законно притежава малокалибрени патрони. За всички останали боеприпаси твърди, че вероятно са били подхвърлени. Сочи, че не е изследвана версия, че св.Р.Т. или нейни родственици евентуално могат да бъдат съпричастни към извършеното престъпление дотолкова, доколкото живеят в непосредствена

близост до Здравната служба. Основно поставя под съмнение показанията на св.Т., защото не я е виждал от месеци. Твърди, че синът ѝ също има проблеми със законодателството свързани с контрабанда на дървесина в огромен мащаб с неговия съдружник, който впоследствие се самоубил при неизяснени обстоятелства. От направената аналогия с предишните дела, подчертава, че само тогава е бил в съприкосновение със законодателството. Позовава се на чистото си съдебно минало, което да бъде взето под внимание. Относно мярката за неотклонение, която претендира да бъде променена, подчертава още веднъж чистото си съдебно минало, липсата на опасност да се укрие и да извърши престъпление, още по-малко да влияе на свидетелските показания, които изчерпателно са снети. Не на последно място изтъква проблема със здравословното си състояние, който не е отстранен и евентуално няма да бъде отстранен, доколкото няма такива условия в Бургас и това му дава основание да иска промяна на мярката за неотклонение. Твърди, че няма как да извърши престъпление. Подчертава, че няма как обект № 7 да бъде оръжието на престъплението, както е изтъкнато от ОС-Ямбол. Това е нож, който е ювелирен и е бил поставен в неговата секция и самата му дръжка е отчупена, поради което при най-малкото движение тя се изважда и няма как да се нанесе удар с него. Твърди, че този нож е чисто фактически ювелирен и тъй като е повреден, няма как да е оръжието на престъплението. Навежда довод, че по него не са намерени следи от кръв, отпечатьци и прочие. Сочи, че преценката на събраните доказателства е субективна, защото по делото няма друго освен свидетелски показания, които са манипулирани от служителите на ГД БОП, които са били уличени и във фалшифициране на пари миналата година. По отношение на издетите от дома му косми подчертава, че току що се бил бръснал и космите са били без луковици. Поставя под съмнение твърденията на прокуратурата, че по безспорен и категоричен начин е доказано обвинението срещу него. Поддържа казаното от адвоката му, който изчерпателно е обсъдил доказателствата по делото, както и факта, че д-р е. не е присъствал лично и не е документирал точния час на смъртта на пострадалия.

В последната си дума заявява, че се надява да бъде оправдан при обективна преценка на доказателствата и присъдата да бъде отменена, а обвиненията да бъдат снети. Надява се мярката за неотклонение да бъде изменена, тъй като тенденцията за ръката му е към влошаване.

Въззивните жалби са подадени съгласно чл.318 от НПК в 15-дневния преклузивен срок за атакуване, предвиден в разпоредбата на чл.319, ал.1 от НПК, поради което същите се явяват процесуално допустими.

Бургаският апелативен съд, след като се запозна с доводите изложени в жалбите на подсъдимия и неговия защитник, на частните обвинители и техния повереник, изслуша становищата на страните в съдебно заседание и анализира приложените по делото доказателства в тяхната съвкупност и

поотделно и провери атакуваната присъда, както по отношение оплакванията на жалбоподателите така и служебно изцяло, съгласно разпоредбата на чл.314, ал.1 от НПК, намира жалбите на подсъдимия и неговия защитник, на частните обвинители и техния повереник за неоснователни.

Ямболският окръжен съд е провел съдебното следствие при стриктно спазване на процесуалния ред, изследвал е всички относими към предмета на доказване обстоятелства. Анализирал е обстойно и задълбочено събраните в хода на ДП и приобщени по време на съдебното следствие доказателства. Обективно, всестранно и пълно е изяснил фактите по делото и след правилна преценка на съвкупния доказателствен материал, обосновано е приел за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият ИВ. Г. П. е роден наг.в гр.С.З., със средно образование, не работи и не е осъждан.

За периода от 2009г. до 2014г. същият бил във френския чуждестранен легион, в състава на горски пехотен батальон. След завръщането си живеел сам в дома на баща си в с. о., общ. Т., находящ се на ул."П." №11. Безспорно е установено от протоколите за оглед, че дворът е превърнат в място за стрелби и тренировки. Същият не дружал с никого от селото, като жителите на селото избягвали по - близък контакт с него, тъй като се страхували. Подсъдимият инцидентно работил като дървосекач.

Пострадалият Д.Г.Ф. живеел в гр.Т. заедно със съпругата си Н.Ф., синът им живеел в гр.София, а дъщеря им в САЩ. Същият работел като фелдшер в здравната служба на с.о. от 2008г., на основание трудов договор № 05/17.01.2008г. с ЕТ "АИППМП д-р Николова"- гр.София. В изпълнение на служебните си задължения всяка делнична сутрин тръгвал от дома си в 7 часа и пътувал с автобус до с.о., за да изпълнява задълженията си с работно време от 7.30 часа до 11.30 часа.

На 21.09.2019г. подс.П. наранил ръката си и това наложило да потърси медицинска помощ като посетил амбулаторния кабинет на ФСМП- Т., където му била поставена диагноза разкъсно- контузна рана на лява длан. Направена му била хирургична обработка със зашиване на раната, видно от справка ЦСМП - Хасково изх.№ 690/ 24.09.20г., л.92 от н.д. На 01.10.2019г. посетил здравната служба на с.о., където фелдшерът Ф. да прегледа раната му. Там се намирал св.Г.А., който виждайки подсъдимия излязъл от кабинета, за да остави подсъдимия насаме с фелдшера. По-късно подсъдимият отишъл до хранителния магазин на св.Г.Я. и му казал, че фелдшерът не става за нищо. Свидетелят предупредил Ф. за това, като му казал да внимава с П. защото не е добър човек.

Сутринта на 08.10.2019г. постр.Ф. тръгнал както обикновено от дома си на работа в с.о.. Около 7.20 часа чакайки автобуса на спирката бил видян от

св.С.К-, който му предложил да го откара със собствения си автомобил до селото. Около 7.30 - 7.35 часа свидетелят спрял автомобила в центъра на с.о.. Пострадалият Ф. слезъл и се отправил пеш към Здравната служба, която се намирала на около 200 - 300 метра. Свидетелят М.Р. видял слизането на фелдшера от автомобила и отправянето му към здравната служба.

Същата сутрин и по същото време свидетелите Д.Д. и А.Ш. се намирали до автомата за кафе на селото, намиращ се до чешмата, където пристигнал и подсъдимият. Последният си купил кафе и тръгнал в посока към Здравната служба. Около 7.20 - 7.30 часа св.Н.М. се намирала в двора си и видяла подс.П. да минава край тях и да върви в посока към Здравната служба, която се намирала на около 5 минути пеша. Същият бил с раница и ръкавици. Свидетелката И.И. го видяла да влиза в двора на Здравната служба.

Малко след 7.30 часа пострадалият Ф. пристигнал на работното си място, където минути по - късно дошъл и подсъдимият П.. При неустановени по делото обстоятелства след срещата помежду им, подсъдимият посредством нож, тип туристически, с острие около 20 см. започнал да нанася безразборни удари с ножа по тялото, крайниците и главата на пострадалия. Нанесъл в областта на лицето един удар, в тилната област на главата 4 удара, а в областта на шията 8 удара. По предната повърхност на гръдния кош ударите са били 4, в областта на корема 1. В областта на гърба 7 удара, в областта на левия крак 3 удара и един удар е попаднал в горната част на дясната мишница. По време на нанасянето на ударите пострадалият е бил в състояние да се отбранява, като получил защитни рани по дясната длан и пръстите на лявата си ръка, които са не по-малко от 7 на брой. Общо подсъдимият нанесъл на Ф. не по-малко от 38 удара с ножа, включително и защитните. Те били нанасяни на серии от по няколко удара, групирани в различни плоскости и анатомични области на тялото и крайниците, съответно в тилната област, по предната повърхност на шията, в областта на гръдите, гърба, левия крак, както и защитните. По време на нанасяне на ударите, тялото на фелдшера е било в различни положения, а той изпитвал силни болки и страдания, като викал, плачел, стенел и е бил в съзнание.

Плачът и виковете на пострадалия били възприети от св.Р.Т., която живеела в с.о., на ул."М." №13, точно срещу Здравната служба. Около 7.30 - 7.40 часа тя излязла от дома си, за да отиде до най - близкия магазин за хляб. Тогава видяла, че прозорецът на кабинета на фелдшера свети, а от там се чуват страшни писъци и виковете, като имала чувството, че този, който вика, може би умира. Отивайки до магазина, който се намирал на около 100 метра от дома ѝ, споделила за това със собственика му св.М. Г.а, като предположила, че в Здравната служба може би има тежко болен или ранен при катастрофа. След като купила хляб, св.Т. се върнала до дома си, отново погледната към здравната служба и видяла, че кабинетът на фелдшера вече не свети, а входната врата е откrehната, което според нея никога не се е случвало

преди. Тогава решила да провери, какво става вътре под предлог, че ще си мери кръвното налягане. Отишла до Здравната служба, побутнала леко вратата и тогава видяла подс. П. да наднича от коридора. Виждайки я той й казал: "Няма го, ще дойде" и свидетелката се прибрала в дома си.

След това подсъдимият напуснал Здравната служба, затворил входната врата с катинара и тръгнал по обратния път. Свидетелите В.И., Е.П., М.Р. и М. Г.а го видели да върви в посока от към Здравната служба.

Свидетелката Р.Т. била силно разтревожена от това, което чула и продължила да мисли за случилото се в Здравната служба, както и затова, че не е успяла да види фелдшера. Отново отишла до магазина на св.М.Г.а. Казала й, че не е видяла фелдшера Ф., както и че вътре в Здравната служба е видяла подс.П..

По - късно св.Н.Х€ потърсила фелдшера и виждайки, че вратата е затворена попитала св.Т., дали не знае, къде се намира Ф., като последната й споделила какво е чула и видяла. Свидетелката Х. отишла до временно изпълняващата длъжността кмет на с.о. - св.Д.у., за да й каже за случилото се. Тя от своя страна отишла до Здравната служба и започнала да звъни на фелдшера. Тогава чули, че телефонът му се намира вътре в кабинета, а той не отговаря. Сигнализирали за това РУ- Т..

На място пристигнали служителите на полицията - свидетелите С.С, М.Б. и С.С.. Свидетелят М.Б. влязъл вътре в Здравната служба и след като се натъкнал на окървавено то тяло на постр.Д. Ф., излязъл навън и се обадили на Спешна помощ, за да се констатира смъртта му. Служителите на полицията видели, че намиращата се срещу Здравната служба къща за гости е оборудвана с камери за видеонаблюдение и отишли до там, за да прегледат записите от камерите. Свидетелят С. видял, че на камера № 3 в 8.11 часа на камерата, а реалното време било 7.35 часа е записано, че Ф. слиза от лек автомобил "Сузуки", управляван от св.С.К. и се запътва към Здравната служба. На камера №6 е записано, че в 8.15ч. на камерата и 7.39 ч. реално време, подс.П. се отправя към Здравната служба.

В 10.25 часа на 08.10.2019г. започнал огледът на местопроизшествието в Здравната служба на с.о., като бил изготвен протокол за оглед, ведно с фотоалбум. При огледа били открити върху колана на трупа на Ф. и иззети три нишковидни обекта, които са запечатани в плик № 0391. В 17.15 часа на същия ден бил проведен втори оглед, на 09.10.2019 г. в 9. 12 часа трети.

От заключението на ДНК експертиза №19/656, изготвена от вещото лице Ивайло Ч., се установява, че трите нишковидни обекта открити върху колана на трупа на Д. Ф. са части от човешки косми от глава, които показват морфологично сходство с космите от главата на подс.П.. Като части от човешки косми при тях липсвал коренов край, поради което били

неподходящи за изследване по метода на фрагментния ДНК анализ. В съдебно заседание пред първата инстанция вещото лице Ч. е заявило, че поддържа даденото заключение и същото е прието от съда. Останалите три нишковидни обекта иззети при огледа представляват човешки естествено паднали косми, които са морфологично сходни с тези на Д. Ф..

Подсъдимият бил изведен от дома си от служители на полицията едва в 16 часа на 08.10.2019г., като до тогава същият е разполагал с време да заличи следите от престъплението по дрехите и тялото си, както и да укрие оръжието на престъплението и дрехите си.

На 08.10.2019г. от 18 часа е извършено претърсване и изземване, одобрено от съда, в дома на подсъдимия находящ се на ул."П." №11, в с.о., от където са открити и иззети ножове и дрехи. Открити и иззети са пистолет с № ..., пистолет марка "Валтер" и 11 патрона. На 11.10.2019г. са извършени два огледа в двора и дома на подсъдимия, като са открити и иззети 100 патрона. В протоколите е отразено, че след всеки оглед входните врати се запечатват, което е видно и на фотоалбума.

От справка № 358000-311/9.03.2020г. на служба КОС при РУ- Т. е видно, че не е издавано разрешително на подсъдимия за носене и съхраняване на огнестрелно оръжие, както и че същият не се води на отчет.

Подсъдимият притежавал европейско разрешително за притежаване на огнестрелно оръжие №81245 с валидност от 29.04.2014г. до 29.04.2019г. издадено от Префектура Воклюз /л.173, т.3, от ДП - оригинал и л.146 превод/. Към разрешителното са вписани огнестрелни оръжия: карабина "Маузер" калибър 8/60, револвер "Ремингтън" кал.44 и карабина ВСА 22 калибър. За периода от 01.09.2013 г. до 30.09.2014г. същият е притежавал федерално разрешително от Френската федерация по спортна стрелба с номер на разрешително 82528593.

От заключението на съдебно медицинската експертиза на труп изготвена от вещото лице съдебен лекар д-р е. - л.64-68, т.4, от ДП, е видно, че при извършения оглед, аутопсия и изследване на трупа на Д. Ф. на 72 години е установено следното: множество прободно - порезни рани по лицето, главата, шията, тялото и крайниците, както и кръвонасядания по челото. Причината за смъртта на Ф. е остра кръвозагуба настъпила в резултат на кръвоизливи в гръдната и коремна кухина, както и външни кръвоизливи от нараняване на белите дробове, черния дроб и други меки тъкани с остър предмет. Несъмнена роля за този резултат е изиграло според експерта, развитието на двустранен пневмоторакс, като последица от нарушената херметизация на гръдната кухина. Смъртта е била неизбежна и е настъпила в рамките на няколко минути след причиняване на нараняванията. Установените увреждания са причинени по механизъм на действие от остър предмет и могат да се получат от множество удари с нож. В областта на

лицето е нанесен един удар. В тилната област на главата са нанесени 4 удара. В областта на шията са нанесени 8 удара. По предната повърхност на гръдния кош ударите са били 4. В областта на корема 1. В областта на гърба 7 удара. В областта на левия крак 3 удара и един удар е попаднал в горната част на дясната мишница. Установени са и рани по дясната длан и пръстите на лявата ръка, които експертът отнася към така наречените защитни наранявания, които са не по-малко от 7 на брой. Общо на Ф. са били нанесени не по-малко от 38 удара, включително и защитните. Ударите с нож са нанасяни на серии от по няколко удара, групирани в различни плоскости и анатомични области на тялото и крайниците, съответно в тилната област, по предната повърхност на шията, в областта на гърдите, гърба, левия крак, както и защитните. Това групиране според експерта сочи, че инцидентът е протекъл в отделни фази, като пострадалият във всяка една от отделните фази е бил обърнат с различна анатомична област към нападателя. Ударите от всяка група са били еднотипни, но с различна интензивност, като част от тях са причинили повърхностни наранявания, а друга част имат силата да бъдат срязани ребра и да проникнат в гръдната и коремната кухина, наранявайки съответно вътрешни органи.

През цялото време пострадалият е бил в съзнание, възприемал е събитията, имал е активна защитна реакция и е изпитвал силни болки и страдания. Нараняванията са причинени от остър предмет - нож с един режещ ръб, като е възможно той да е само един. Вероятната характеристика на ножа, отчитайки вида и морфологията на раните, е нож с широчина на режещия клин в средната част - около 3 см., има гръб с ширина поне 2 мм., а общата конфигурация на ножа е от типа „фински“ или „туристически“.

Според заключението на СМЕ състоянието на трупа отговаря на смърт от първо денонощие. В съдебно заседание пред първата инстанция вещото лице д-р е. е посочил, че късно му е било разрешено да направи оглед на трупа, поради което не е било възможно да определи и посочи точния час на смъртта на Ф..

Предмет на съдебно медицинска експертиза № 124/ 20г. - л.103-106, т.4, ДП, изготвена от вещото лице д-р е. са оглед и сравнение на иззетите от дома на подсъдимия 7 ножа с характеристиката на раните на Ф.. Целта на експертизата е да се установи вероятното оръжие, с което е причинена смъртта на пострадалия. Анализирайки нараняванията по трупа на пострадалия - дълбочина на раневия канал и дължина на цепката – най - дълбока рана 9 - 11см., с най- голяма дължина 2.5 – 3 см., вещото лице прави заключение, че вероятният нож, с който са причинени всички наранявания е с дължина на острието от 9 - 11 см., с един режещ ръб и сравнително широк гръб, като на протежение около 5 - 6 см. от върха към дръжката може да има ширина на режещия клин не по- голяма от 2 см. Съобразявайки изложеното, заключението на експертизата е, че от предоставените ножове, иззети от дома

на подсъдимия обект №7 /нож изготвен от армейски щик с декоративна дръжка от кост, инкрустирана с месинг/ по характеристика най - добре отговаря на ножа, с който вероятно са причинени нараняванията на Ф.. Същият е скосен в началото на режещия клин до 6 см. От върха към дръжката и в основата си има ширина 25 до 28 мм. Допълнително има характеристика на т.нар. „туристически“, „фински“ нож, което му позволява да проникне с наклон под 15 градуса и да образува рана с форма на лястовица.

От заключението на изготвената ДНК експертиза №20/ 381 - л.144- 152, т.4, ДП, изготвена от вещите лица ж.И. и Р.А., която е изследвала общо 23 обекта се установява, че е изследван нож с декоративна дръжка от кост /обект 5, в СМЕ е посочен като обект 7/, посочен в съдебномедицинската експертиза като вероятен за оръжие на престъплението. Установени са смеси от клетъчен материал от повече от две лица с много ниски нива, които не могат да бъдат интерпретирани. По част от дрехите иззети от дома на подсъдимия е установено наличие на кръв, която е на подс.П., а по останалите вещи иззети от дома на подсъдимия не е доказано наличие на кръв, както и ДНК на пострадалия.

Върху външната страна на вратата на лекарския кабинет в здравната служба в с.о., ул."М."№ 12 е намерена и иззета с протокол за оглед на местопроизшествие на 08.10.2019г. трасологична следа. От заключението на трасологичната експертиза - л.150-151, т.2, ДП, изготвена от вещото лице Кр.Г. е видно, че трасологичната следа е оставена от материя наподобяваща вид ръкавица.

Иззетите при огледа на местопроизшествие на 08.10.2019г. в Здравната служба на с.о. натривки и тампони от ноктите на убития Ф., кран, сифон и мивка, от дръжките на вратите, са изследвани с цел изолиране на ДНК профил. От заключението на изготвената ДНК експертиза № 19/ДНК - 643 от НИК-МВР София - л.186- 192, т.2, ДП, от вещите лица ж.И. и Р.А. е видно, че е определен един и същи ДНК профил на лице от мъжки пол, който напълно съвпада с ДНК профила на Д.Г.Ф..

Изготвена е техническа експертиза от вещото лице Н.К€ - л. 17, 18, т.3, ДП, на иззетия от дома на подсъдимия таблет марка „Ома“, модел №ОС-703СМ и 1ME1 861138024138261, като не е открито съдържание свързано с престъплението.

От заключението на изготвената съдебно-техническа експертиза от вещото лице Н.К€ - л.23, т.3, от ДП, е видно, че е изследван иззетия на 08.10.2019г. от къща за гости с механа "Сакар планина", в с.о., DVR устройство, марка „Dahua Technology“, модел DHI-HCVR4116HS-S2, като е установено, че записващото устройство не открива твърдия диск, върху който се записва информацията, следователно не могат да бъдат свалени видеозаписите за времето от 06.30 до 09.30 часа на 08.10.2019г.

В хода на съдебното следствие е назначена повторна съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещи лица НИК МВР, Център за експертни криминалистични изследвания. От заключението на изготвената експертиза №20/ ИЕУ - 102 от вещото лице А.Г€ – л. 337 от н.д. е видно, че е изследвано посоченото по - горе цифрово записващо устройство и е установено, че за периода от 6.30 ч. до 9.30 часа на 08.10.2019г. по системния часовник са извлечени 1291 броя видеоклипа, които са записани на два диска, с необходимите видеоплеъри.

От заключението на техническата експертиза № 20/ ИДИ-227, изготвена от вещите лица М.Й. и А.Д. – л. 329 от н.д. е видно, че при прегледа на извлечените от предходната експертиза файлове посредством специализирани криминалистически програмни продукти за видеообработка AMPEDFIVE не са установени следи от манипулация на записаната информация. Записаното изображение е от 8 камери, като в рамките на заснетия интервал 6.30 ч. до 9.30 часа на 08.10.2019г. преминават множество лица. Качеството на изображението на заснетите лица не позволява извличане на отчетливо различни лицеви елементи и поради което изображенията не отговарят на изискванията за провеждане на лицево - идентификационно изследване.

От показанията на вещите лица в съдебно заседание е видно, че разпознаването на лице и лицевата идентификация са различни методи, поради което при разпознаването, което е чисто асоциативен процес е възможно, ако някой е виждал това лице, да го разпознае по движение, маниери, фигура, походка и дрехи.

По досъдебното производство са назначени и изготвени ДНК експертизи на всички иззети от дома на подсъдимия и от здравната служба предмети, дрехи, обувки и натривки. От заключенията на изготвените ДНК експертизи №19/ДНК-660 - л.134-136, т.3, ДП, ДНК експертиза № 20/ДНК-395 - л. 113-117, т.4, ДП, № 20/ДНК-343 - л.125-128, т.4, ДП и №20/ДНК-363 - л.134-138, т.4, ДП, всички изготвени от вещите лица Ч. и Тагарев от НИК МВР София е установено, че на местопрестъплението находящо се в Здравната служба на с.о., с изключение на трите косъма съвпадащи по морфологични белези с тези на подсъдимия не е открито негово ДНК, а по дрехите и вещите иззети от дома на подсъдимия не е открита кръв и ДНК на пострадалия Ф..

От заключението на изготвената по делото балистична експертиза - л. 92 - 94, т.3, ДП от вещото лице Л.К. е видно, че иззетите от дома на подсъдимия черен на цвят пистолет без пълнител с надпис „Voltran", два пистолета и един бързомер, два пълнителя за оръжие не са огнестрелни оръжия по смисъла на ЗОБВВПИ. Изследваните 11бр. патрони са годни боеприпаси, кал.12-6 бр. и кал.7.62x39АК, и подлежат на контрол по смисъла на ЗОБВВПИ.

От заключението на балистичната експертиза - л. 100-101, т.3, от ДП, изготвена от вещото лице К. е видно, че иззетите от дома на подсъдимия 100 бр. патрона са годни за употреба боеприпаси по смисъла на ЗОБВВПИ и подлежат на контрол по същият закон. От тях 87 бр. са калибър 22 с надпис на дъното „X-super" и „Rem", 11 бр. кал.22 и 2бр. кал.7.62 x 54, с надпис на дъното „10 12".

Така изложената фактическа обстановка съдът е приел за установена от събраните на съдебното следствие гласни доказателства- показанията на свидетелите Н.Ф., Г.Г., Р.Т., С.К-, Т.Т., М.Б., В.И., Н.М., М.Р., И.И., Г.А., В.З., С.С., С.Я., Д.У., Г.Я.,Е.П., М. Г.а, А.Ш., Д.А., Д.Д., Н.Х€, Спас С., Д. М., С.С., показанията на вещите лица д-р Х. е., К.Г., Л.К., Н.К€, И.Ч., Ж.И., Р.А., Г.Т. и М. Й., заключенията на двете съдебно медицински експертизи, две технически експертизи, две балистични и седем ДНК експертизи изготвени на досъдебното производство и приобщени към доказателствения материал чрез прочитане и разпит на вещите лица в хода на съдебното следствие, двете технически експертизи назначени в хода на съдебното следствие, приложените писмени доказателства - протоколи за оглед, за претърсване и изземване и фотоалбуми посочени по - горе, справка за съдимост, копие на обвинителен акт по нохд N2 50/20, по описа на РС- Т., копие от амбулаторен журнал на ФСМБ Т., справка ЦСМП Хасково.

Пред въззивната инстанция бяха събрани допълнителни доказателства гласни и писмени, както по искане на защитата на подсъдимия, така и служебно от съда, а именно разпит в качество на свидетели К. Г. Ил. и м.ф. К. К. Г.. - посетила служебно местопроизшествието, както и писмо №502/13.09.21г. на ЦСМП - Хасково и приложените към него разпечатки от регистър на ЦСМП и амбулаторни листи.

Пред апелативния съд подсъдимият и неговият служебен защитник оспорват фактическата обстановка досежно авторството на деянието, като отричат същият да е умъртвил по описания начин пострадалия Ф., като в основата на защитната теза е твърдението, че по делото липсват преки и косвени доказателства в подкрепа на обвинението, че основната свидетелка на обвинението Р.Т. е лъжесвидетелствала, че подсъдимият не е имал мотив да убие пострадалия, че липсва оръжието на престъплението, както и не е установен по категоричен начин точният час на смъртта на пострадалия. В тази връзка се претендира отмяна на осъдителната присъда и оправдаване на подс. П. по това обвинение.

Ямболският окръжен съд е анализирал задълбочено събраните по делото доказателства както в тяхната съвкупност, така и поотделно като е изложил подробни аргументи в подкрепа на извода, че подсъдимият е автор на престъплението по чл.116, ал.2, пр.12, вр. ал.1, т.6, пр.2 и 3, вр. чл.115 от НК.

Обоснован и законосъобразен е изводът на решаващия съд досежно авторството на деянието и възприетия механизъм на умъртвяване на пострадалия, мотивите и причините, поради които подсъдимият е осъществил деянието. Този извод се подкрепя категорично и несъмнено от многобройните макар и косвени доказателства, които анализирани в тяхната цялост, хармонично единство и логическа връзка установяват по непротиворечив и несъмнен начин авторството на деянието и вината на подсъдимия, че умишлено е умъртвил пострадалия Ф..

Безспорно е установено по делото, че подсъдимият си е наранил лявата ръка на 21.09.2019г., поради което на 01.10.2019г. посетил фелдшера Д. Ф. в Здравната служба за обработване на раната, след което изразил недоволството си от него пред св. Г.Я.. Тези обстоятелства съдът правилно е приел за установени от показанията на св.Я. и св.А., които са еднопосочни, последователни и непротиворечиви, както и че същите кореспондират напълно с приложената справка от ЦСМП- Хасково, изх.№ 690/24.09.20г., фиш за спешна медицинска помощ от 21.09.2019г. и копие от амбулаторен журнал - л. 92□ -114, от наказателното дело. Свидетелят А. е бил в Здравната служба на 01.10.2019 г., когато подсъдимият е посетил Ф., чул е името му „И.“ и възприел порязаната му ръка, която била зашита, но без превръзка –л. 299 от н.д..

Свидетелят Я. е споделил обстоятелства за отношението на подсъдимия към пострадалия преди деянието – л.302 от н.д.. Същият е заявил, че подс. П. го попитал, как познава пострадалия. На положителната оценка за Ф., че е много хубав човек, подсъдимият реагирал с думите: “Махни го от тука.“. Тъй като това прозвучало закана за св.Я., последният същия ден предупредил постр.Ф. да не се занимава с подсъдимия и да не го нарича с умалителни имена „В.“, „В.“, защото става агресивен и е много опасен. В тази насока са и показанията на свидетелите Т. и С.. За много ниския праг на търпимост на подсъдимия при контактите с други хора са данните по делото за проявената от него агресия, когато някой не го бил извикал да му нареже дървата. В тази насока са показанията на св. Я., който е съобщил, че подсъдимият е ударил в земята кучето му и му е разчекнал устата, само защото били извикали друг да нареже дървата им. Посочените обстоятелства обосновават извод за агресивния характер на подсъдимия, ниския праг на търпимост при контакта с други хора, в какъвто смисъл е и изразеното от него недоволство от пострадалия за качеството на оказаната му медицинска помощ, сочещи на реална причина и мотив за извършване на убийството.

Установено е по безспорен начин, че на 08.10.2019г. около 7.30- 7.35 часа пострадалият Ф. слязъл от автомобила на св.К. в центъра на селото и отишъл на работното си място в здравната служба на с.о. отстояща от центъра на около 200 – 300 метра. Правилно съдът е посочил, че това обстоятелство се установява от показанията на свидетелите К. и Р., които напълно

кореспондират с показанията на св.С.. Последният в качеството си на служител на РУ-Т. е прегледал лично записите от охранителните камери на намиращата се срещу Здравната служба къща за гости. Съобщил е в хода на съдебното следствие, че на записа от камера 3 е видял, че в 7.35 часа реално време, постр.Ф. слиза от лек автомобил "Сузуки" управляван от св.К. и се отправя към Здравната служба. Показанията на св.С. не противоречат на заключението на изготвената техническа експертиза от вещите лица М.Й. и А.Д., тъй като същите сочат, че качеството на изображението на заснетите лица не позволява да се проведе лицево - идентификационно изследване. От показанията на вещите лица в хода на съдебното следствие се установява, че е възможно от заснетите кадри да се извърши разпознаване, тъй като това е чисто асоциативен процес и е възможно, ако някой е виждал дадено лице, да го разпознае по движение, маниери, фигура, походка и дрехи.

Свидетелят С. е обяснил, че е познавал от по - рано пострадалия и подсъдимия, поради което е могъл да ги разпознае на записа от камери 3 и 6. Същият е заявил, че на камера 6 е видял в реално време 7.39 ч. подс. П. да пресича главния път на с. о. и да се отправя в посока към Здравната служба. Свидетелят е посочил, че записът е бил достатъчно ясен, за да разпознае пострадалия, св. К. и подс. П.. При предявяването на снимките от фотоалбума към изготвената по делото СТЕ от 11.11.2020г. св. С. е заявил - л.382 от н.д., че това което е видял ясно на записите не се вижда на предявените му снимки, които са неясни. Обяснил е и по какъв начин е установил реалното време на заснетото от камерите, тъй като е имало разминаване между реалния час и часа, който отчита камерата. Тези негови показания се оспорват от защитата. Вярно е, че назначената техническа експертиза дава заключение, че не може да се направи лицева идентификация по записите, но също така се установява, че тези записи не са манипулирани, а и разпознаването е асоциативен процес, при който е възможно да бъде разпознато съответното лице по движение, маниери, фигура, походка и дрехи, особено като го познаваш, а е несъмнено, че св. С. е познавал, както пострадалия, така и подсъдимия, в каквата насока са категоричните му показания.

Съдът подробно е анализирал посочените гласни доказателства, като обосновано е заключил, че същите установяват по несъмнен и категоричен начин, че пострадалият е отишъл на работното си място на 08.10.2019 г. около 7.35 часа.

Свидетелите Д. Д., А.Ш. и Н.М. са заявили, че същата сутрин и по същото време видели подсъдимия да върви в посока към Здравната служба, а св.и. възприела същия да влиза в двора на лечебницата облечен в зелен панталон, зеленикаво яке, носел черна чанта в ръка, която била в черна ръкавица. Последната свидетелка пояснява, че е видяла П. след като изпратила внучето на автобуса, който минавал 8 без 20, но е нямала часовник

и не може да уточни часа. Свидетелката Н. М. е посочила, че видяла П. към 7.20 - 7.30ч. да минава покрай дома ѝ в посока към Здравната служба облечен в камуфлажно облекло, като е допълнила, че домът ѝ се намира на 5 минути от Здравната служба - л.293 - 294 от н.д. В тази насока са и показанията на св. Ш., който на л.376 от н.д. е заявил, че е видял сутринта подс. П. към 7.30 или 8.00 часа да си взима кафе от кафемашината до магазина на С., който се намира на 50 м. от Здравната служба, след което тръгнал към центъра, в каквата посока е и Здравната служба. Показанията на св. Ат. Ш. кореспондират изцяло с тези на св. Д., който от една страна е посочил, че на инкриминираната дата около 7.00 часа е бил на кафемашината, където по същото време са били св. Ш. и подс.П.. Съдът с основание е кредитирал показанията на посочените свидетели дадени в хода на съдебното следствие, както и показанията им дадени на досъдебното производство и прочетени на основание чл.281, ал.4, вр. ал.1, т.1 и т.2 НПК в частта им относно точния час, в който са видели подсъдимия. Правилна е преценката, че е логично свидетелите да не си спомнят с абсолютна точност часа, в който са видели подсъдимия, поради изминалия продължителен период - повече от две години преди техния разпит. На това основание съдът обосновано е кредитирал показанията им дадени на досъдебното производство, за факти и обстоятелства случили се предходния ден. В тази насока показанията на свидетелите се подкрепят напълно и от показанията на св.С., който е заявил, че на камера 6 намираща се в къщата за гости е записано движението на подсъдимия, който в 7.39 ч. реално време се отправя към Здравната служба. Правилно съдът е посочил, че тези свидетели са незаинтересовани от изхода на делото, като същите пресъздават точно и вярно това, което лично са възприели.

Анализирайки задълбочено показанията на изброените свидетели съдът обосновано е приел за установено по безспорен начин, че подсъдимият е посетил здравната служба и пострадалия Ф. на 08.10.2019г. около 7.39 часа.

Не се спори по делото, че не са налице очевидци на извършеното престъпление, тъй като на мястото по време на извършването му са били единствено пострадалият и подсъдимият, поради което не е установено, кои са били действията или думите на пострадалия или на подсъдимия, които са го подтикнали да вземе решение да умъртви пострадалия с изключителна жестокост.

Правилна е преценката на съда, че по делото са изяснени времето, мястото и начина на извършване на престъплението.

От показанията на св.Р.Т., живуща срещу Здравната служба, се установява, че около 7.30 - 8 без 20 часа /ориентирала се по училищния автобус, който минавал през главната улица/, като излязла от дома си, който бил срещу Здравната служба, чула от към кабинета на фелдшера плач, високи

писъци и викове, като имала чувството, че този който вика може би умира, след което гласът се чувал като вдън земя. Видяла, че кабинетът свети. Уплашена от чутото тя отишла в магазина за хляб и споделила с магазинерката, че някой много силно вика в Здравната служба, след което отишла да види, какво се е случило в Здравната служба, под претекст да си измери кръвното. Забелязала, че кабинетът вече не свети, а входната врата е леко притворена, като отбелязва, че фелдшерът никога не е оставял вратата отворена. Побутвайки входната врата, за да влезе в коридорчето, видяла подсъдимия да си подава главата отвътре, казвайки й: „Няма го, ще дойде.“, след което се прибрала притеснена в дома си. Петнадесет минути по - късно свидетелката отново посетила магазина на св. М.Г.а, на която споделила, че е видяла П. в Здравната служба, а последната й съобщила, че е видяла „сега“ подс. П. да минава пред магазина идвайки откъм Здравната служба. По - късно при идването на св. У., св. Т. установила, че вратата на Здравната служба е заключена, а св.У. казала, че телефонът на фелдшера звъни в кабинета му, но той не отговаря.

Обосновано съдът е кредитирал напълно показанията на св. Р.Т., тъй като същите са логични, последователни, непротиворечиви и напълно кореспондират с показанията на св. М. Г.а, на която е споделила за виковите идващи от Здравната служба. Установено е, че св. Т. живее точно срещу Здравната служба, поради което е обективно и възможно да чуе виковите и стенанията идващи откъм кабинета на фелдшера.

Съвкупната преценка на изброените гласни доказателства -показанията на св.Т., която е видяла подсъдимия на мястото на престъплението - в коридорчето на Здравната служба, както и показанията на свидетелите Д. Д., А.Ш. и Н.М., които са го видели да върви към Здравната служба и на св.и., която го възприела да влиза в двора на Здравната служба, установяват по категоричен начин, че на инкриминираната дата и време - между 7.39 и около 8 часа, подсъдимият е влязъл в Здравната служба непосредствено след пострадалия Ф.. В тази насока са и данните съобщени от св. Т. за първоначално светещия прозорец на кабинета на пострадалия и притворената врата, а след това вече тъмния прозорец и заключената врата на службата с катинар, включително съобщеното й 15- 20 минути по- късно, при второто й посещение на магазина, от св. М.Г.а, че П. е минал пред магазина идвайки откъм Здравната служба, еднозначно и категорично сочат, че подс. П. е бил в Здравната служба по време на деянието, както и че е автор на същото. Показанията на св. Т. кореспондират не само с останалите гласни доказателства, но и с данните от съдебно медицинската експертиза за механизма на извършване на деянието, броя на нанесените с нож удари по различни части от тялото на пострадалия, обстоятелството, че същият е бил в началото в съзнание и се е отбранявал, за което сочат и 7- те отбранителни наранявания. Именно вида и броя на нараняванията са му причинили силни болки и страдания, което го е карало да стене, да вика и да плаче с такава

сила, за да ги чуе свидетелката Т. и да си помисли, че някой умира. Същата е споделила, че е чувала не само викове и плач, но и говор, които след известно време са се чували като вдън земя, което сочи, че постепенно силите на пострадалия са отслабнали и стонове му са заглъхвали. Неоснователно е твърдението на подсъдимия, че не е бил в Здравната служба и че св. Т. лъже, защото е заинтересована, дори че може тя да е убила пострадалия. Тази негова защитна версия се опровергава не само нейните показания, но и от данните, че вратата на лечебницата е била откритата, че подсъдимият си е подал единствено главата иззад вратата на коридора. Нелогично е било неговото твърдение, че фелдшерът го няма, след като свидетелката е знаела, че той никога не оставя вратата отворена, още повече, че подсъдимият е бил вътре. Показанията на св. Т. са последователни, непротиворечиви и съвпадащи с показанията на останалите свидетели, за движението на П. към Здравната служба и след това от към нея. Данните съобщени от св. Т., че 15 - 20 минути по - късно вратата е заключена и прозорецът не светел съвпадат с показанията на останалите свидетели, които са видели по същото време подс. П. да се движи от към Здравната служба. Липсват доказателства, които да сочат, че изброените свидетели са заинтересовани, че лъжат и имат стремеж да набеждават подс.П. в извършване на това престъпление.

Безспорно е по делото, че подс.П. е имал рана на ръката, която е била зашита в Т., като нейното състояние е било причина същият да посети кабинета на пострадалия, още повече, че вече е бил посетил същия, и е бил недоволен от него видно от показанията на св.Я..

Доказателство за присъствието на подсъдимия в кабинета на пострадалия по време на деянието и за неговото авторство, са и откритите върху колана на трупа на Ф., и иззети три косъма, които са изследвани от вещото лице Ч., при което е установено, че е налице морфологично сходство с космите от главата на подс.П..

Посоченото заключение кореспондира с данните от гласните доказателства за присъствието на подсъдимия в Здравната служба по време на деянието.

Вярно е, че откритите три косъма върху трупа на пострадалия са неподходящи за изследване по метода на фрагментния ДНК анализ, но съдът обосновано е приел, че морфологичният анализ е достатъчен, за да се приеме за доказано по безспорен и несъмнен начин, че това са космите паднали от главата на подсъдимия по времето на извършване на престъплението.

В подкрепа на авторството на престъплението правилно са ценени и показанията на свидетелите В.И., Е.П., М.Р. и М. Г.а, които са видели подсъдимия да върви в посока от към Здравната служба, като това е било след 8 часа на посочената дата. След второто отиване на св. Т. до Здравната служба входната врата вече е била заключена и прозорецът на кабинета на

фелдшера вече не е светел. След това в Здравната служба вече не е влизал никой, поради което съдът правилно е заключил, че подсъдимият е убил постр.Ф. в периода между 7.39 до около 8 часа, тъй като изложените по-горе данни сочат, че единствено подсъдимият е бил вътре в Здравната служба, където се е намирал пострадалия.

Твърдението на подсъдимия, че на инкриминираната дата не е ходил в Здравната служба се опровергава от всички останали гласни доказателства, подробно посочени и анализирани по-горе. Всички свидетелски показания са в синхрон помежду си, като е налице различие единствено в посочването на точното време и по точно минутите, когато свидетелите са видели подсъдимия да отива или да се връща от Здравната служба, но това решаващият съд правилно е приел, че се дължи на изминалото време от деянието и на обстоятелството, че свидетелите не са имали за цел да запомнят точното време, в което са възприели подсъдимия. Правилна е преценката, че напълно логично и житейски оправдано е свидетелите да не са си погледнали часовника, за да установят времето, когато са видели подсъдимия, защото не биха могли да знаят, че ще дават показания за това обстоятелство. Не на последно място показанията на посочените по-горе свидетели се подкрепят и от показанията на св.С., който е прегледал записите от охранителните камери на намиращата се срещу Здравната служба Къща за гости и лично е възприел, че камера №6 е записала отиващия към Здравната служба подс.П., като е посочил и часа на записа. В подкрепа на гласните доказателства са откритите върху трупа на Ф. три косъма морфологично сходни с тези от главата на подсъдимия.

Не са налице доказателства някой друг освен подс. П. да е посетил по време на деянието кабинета на фелшера. Нещо повече след тръгването на подсъдимия от Здравната служба, вратата на същата е била заключена с катинар и никой друг не е могъл повече да влезе вътре. Човекът, който първи след подсъдимия е влязъл в кабинета на пострадалия е полицейският служител св.М.Б., който е намерил постр.Ф. вече мъртъв.

Данните по делото, че подс. П. е носел ръкавици кореспондират със заключението по трасологичната експертиза - т.2, л.150- 151 от ДП, че от външната страна на лекарският кабинет е иззета трасологична следа оставена от материя, наподобяваща ръкавица.

По отношение на механизма, начина и мястото на нанасяне на раните, оръжието на престъплението, съдът правилно е кредитирал изцяло заключението на съдебно-медицинската експертиза и показанията на вещото лице д-р е., тъй като същото е компетентно и обективно. За да даде заключение за вида на телесните увреждания, начина на тяхното причиняване и ножа, с който са причинени експертът се е позовал на обективните данни отразени в протокола за оглед на местопрестъпление и протокола за оглед на

трупа на пострадалия. Доказано е по безспорен и несъмнен начин от заключението на СМЕ, че на пострадалия са нанесени не по-малко от 38 удара с нож, във всички части на тялото, главата и крайниците. Ударите са еднотипни, но с различна интензивност, като положението на тялото на пострадалия по време на деянието е било различно - изправен, седнал и легнал. През цялото време пострадалият е бил в съзнание, възприемал е събитията, имал е активна реакция, като се е опитвал да се предпази и е изпитвал нечовешки силни болки и страдания. Безспорно е, че причината за смъртта на Д. Ф. е именно нанесените многобройни удари с нож, в резултат на което е причинена остра кръвозагуба в резултат на кръвоизливи в гръдната и коремна кухина, както и външни кръвоизливи от нараняване на белите дробове, черния дроб и други меки тъкани с остър предмет. Несъмнена роля за този резултат е изиграло според експерта, развитието на двустранен пневмоторакс, като последица от нарушената херметизация на гръдната кухина. Смъртта е била неизбежна и е настъпила в рамките на няколко минути след причиняване на нараняванията.

Вещото лице д-р е. не е установил точния час на смъртта на пострадалия, поради това, че огледът на местопроизшествието е продължил дълго и експертът не е бил допускан няколко часа до трупа на пострадалия, а най-вероятно, когато това е станало към 18.00 часа, той да е пропуснал да измери температурата на трупа. Правилно решаващият съд е приел, че в тази насока са налице достатъчно гласни доказателства, които с основание е приел за достатъчни да се установи, че пострадалият е починал от нараняванията причинени от подс.П. около 8 часа на 08.10.2019г., тъй като няколко минути след това е видян да върви по улицата в посока от Здравната служба към центъра и чешмата на селото.

В тази насока са показанията на св. Т., която е съобщила, че е чула виковете и писъците около 7.40 часа, които първоначално били силни, а след това били като вдън земя, а 15-20 минути по-късно, когато е отишла отново до здравната служба такива вече не са се чували. Заключението на д-р е. не противоречи на гласните доказателства. Същият е посочил, че смъртта е от едно денонощие. За липса на признаци на живот у пострадалия съобщава и св. М. Божилов, който първи е влязъл в помещението, след пристигането на полицейските органи. За установяване на часа на смъртта предвид възраженията на защитата, че същият не е установен по категоричен начин, въззивната инстанция изиска писмена документация за посещението на СМП, както и разпита като свидетел м.ф. Г., която пред апелативния съд заяви, че е посетила местопроизшествието около 10.45 часа. При прегледа на трупа е установила, че липсва пулс на каротидната вена, липсва сърдечна дейност, нямало е дишане, кръвта около трупа е била прясна, тялото на пострадалия не е било студено и вкачанено, като едната му ръка е била вдигната в предпазна поза, тялото е било обезобразено, а от входа - тясно коридорче, до стаята е имало дияра от кръв. Същата според опита си е заявила, че смъртта е

настъпила преди не повече от два часа, което е субективно възприятие, тъй като не е измерила температурата на трупа, а точен час на смъртта може да се установи с изследвания и с технически средства, но в рамките на не повече от 12 часа, както е заявил д-р е.. Освен това св.У. е посочила, че преди да повика полиция и спешна помощ е звъняла на пострадалия, при което е установила, че телефонът му е в кабинета и звъни, но той не го вдига. Затова, че пострадалият е имал телефон в деня на убийството свидетелства фотоалбумът към протокола за оглед. По повод направено искане на защитата пред двете инстанции, да се направи разпечатка на проведените от пострадалия в деня на убийството разговори с оглед установяване по безспорен начин точния час на смъртта, настоящата инстанция отхвърли това искане, защото видно от доказателствата по делото – в протокола за отлед този телефон не е описан, не са налице данни да е бил иззет като веществено доказателство, а от показанията на св. Ф., съпруга на пострадалия пред първата инстанция- л.258 от н.д., телефонът на съпруга ѝ е бил върнат. Същият не е сред веществените доказателства по делото, като към настоящия момент са изтекли законовите срокове за изискване на разпечатка за проведените разговори от него на инкриминираната дата, поради което въззивната инстанция не уважи направеното искане, още повече, че са налице достатъчно доказателства за вероятния час на смъртта на пострадалия, който също кореспондира с данните по делото за това, че подсъдимият се е намирал на местопрестъплението в този час.

Данните по делото, че огледа на местопрестъплението и процесуално следствените действия са били забавени от разследващите органи, сочат че подсъдимият е имал достатъчно време преди задържането му, не по- малко от 8 часа от деянието, за да предприеме необходимото да прикрие следите от престъплението - да измие ножа, да изпере дрехите, да се изкъпе, което е затруднило разследването.

По отношение на оръжието на престъплението съдът обосновава е приел, че постр.Ф. е умъртвен с нож тип „туристически“, „фински“ нож, което е позволило проникване с наклон под 15 градуса и образуване на рана с форма на лястовица. Такъв нож е бил иззет от дома на подсъдимия, за който експертът сочи, че същият е най - вероятното оръжие, с което е извършено деянието. Решаващият съд е приел, че деянието не е извършено с нито един от иззетите от дома на подсъдимия и приложени по делото ножове, тъй като по нито един от тях не е открит ДНК материал на пострадалия. Настоящата инстанция не споделя аргументите на решаващия съд, че не е открито оръжието на престъплението. Вярно е, че при нанасянето на ударите с нож е изтекло голямо количество кръв, но не е открита дори микроскопична част от кръвта на пострадалия по ножа. Една от причините за това е обстоятелството, че подсъдимият е разполагал с време след деянието да измие ножа и да заличи следите от престъплението. Въпреки, че служителите на полицията в РУ - Т. са се насочили към П. като евентуален извършител на престъплението

още към 10 часа на 08.10.2019г., същият е бил задържан и изведен от дома си в късния следобед около 16 часа, поради което е разполагал с достатъчно време да заличи следите от престъплението, като укрие както оръжието на престъплението, така и дрехите, с които е бил облечен по време на извършване на убийството. Освен това заключението на експерта, че описания по - горе нож е най - вероятното оръжие, с което е извършено деянието, предвид характеристиките на нараняванията, времето, с което е разполагал подсъдимия да заличи следите, което обяснява липсата на кръв от пострадалия, както и данните съобщени от свидетелите, че подсъдимият често е носел нож опровергават защитната теза на подсъдимия, че не е извършил убийството с приложения по делото нож тип фински с дръжка от кост.

В дадените на съдебното следствие обяснения подсъдимият отрича авторството на престъплението, но не сочи доказателства в подкрепа на защитната си теза. При анализа на обясненията на подсъдимия, следва да се съобрази двояката им функция - като доказателствено средство наред с всички останали доказателствени средства и като основно средство за защита на подсъдимия, отчитайки факта, че той в най-голяма степен е заинтересуван от изхода на делото, а и не носи наказателна отговорност в случай, че изнесе факти, които не отговарят на действителността. При преценката за достоверност на обясненията на подсъдимия същите следва да се съпоставят с останалия доказателствен материал. В тази връзка настоящата инстанция намира, че обясненията на подсъдимия не следва да се кредитират, доколкото същите противоречат на останалите преценени от съда и кредитирани от него доказателствени материали, тъй като по съществото си те представляват негова защитна позиция целяща да го оневини.

Защитата оспорва доказаността на обвинението по чл.116 от НК, поради липса на каквито и да е преки доказателства и очевидци на извършеното престъпление. Неоснователни са възраженията на защитата на подсъдимия, че след като не са налице преки доказателства, включително и веществени доказателства уличаващи го в извършване на процесното убийство, същият следва да бъде оправдан. Правилно решаващият съд е приел, че осъдителната присъда може да бъде постановена и при наличие само на косвени доказателства, стига те да са многобройни, непротиворечиви, да кореспондират помежду си и да представляват звена от единна верига, като изключват всякакво съмнение и техният анализ да води до единствено възможния извод за авторството на престъплението и виновността на дееца, като изключват всяка друга възможна хипотеза. В конкретния казус тези изисквания за минимална доказателствена обезпеченост напълно се покриват от наличните гласни, писмени и веществени доказателствени средства, като решаващият съд е изложил задълбочени мотиви по всички възражения на защитата, които настоящата инстанция напълно споделя.

Действително по делото са налице косвени доказателства, но същите предвид техния брой и естество, анализирани в тяхната цялост, хармонично единство и логическа връзка, водят до единствено възможния извод, че са достатъчни да се приеме, че обвинението срещу подсъдимия за убийството на фелдшера Ф. е доказано по несъмнен и категоричен начин и не са налице доказателства или мотив, които да сочат на друг вероятен извършител, в каквато насока е тезата на защитата. Събраните по делото косвени доказателства описани в горната последователност са достатъчни и убедителни, за да се приеме за доказано по несъмнен начин, че подсъдимият е автор на убийството на Д. Ф..

Обосновано решаващият съд е приел за безспорно доказано, че пострадалият е Д. Ф. е работел като фелдшер в здравната служба на с.о. от 2008г., на основание трудов договор № 05/17.01.2008г.с ЕТ "АИППМП д-р Николова"- гр.София. Същият е изпълнявал служебните си задължения всеки делничен ден с работно време от 7.30 часа до 11.30 часа. На инкриминираната дата 08.10.2019г. същият е пристигнал на работното си място, изпълнявал е службата си, като медицински специалист, поради което убийството е извършено в това му качество.

Правилно съдът е кредитирал заключенията на назначените и изготвени на досъдебното производство седем ДНК експертизи, както и четирите технически експертизи. Обосновано не е намерил за нужно да ги анализира подробно, тъй като същите не се оспорват от страните по делото.

Обосновано съдът е кредитирал посочените експертни заключения като правилни и обосновани. Същите са пълни, ясни, обективни и изготвени от компетентни вещи лица, поради което не са налице основания за съмнения в тяхната правилност.

Основния аргумент на защита при оспорване авторството на деянието е, че единственото доказателство за това са показанията на св.Р.Т., които са недостатъчни, тъй като според "принцип от римското право, един свидетел не е свидетел.". Този довод правилно е отхвърлен като неоснователен, тъй като показанията на св.Т. не са изолирани, а са в унисон с останалите събрани доказателства. Свидетелката веднага след като е чула виковете и стенанията идващи от кабинета на фелдшера е споделила това със св. М. Г.а, която потвърждава това обстоятелство. Свидетелката Т. не е знаела, какво се е случило вътре в Здравната служба, като пресъздава точно, какво е чула и какви са били нейните притеснения. По отношение точното време, в което е чула виковете и писъците, дали е било 7.30 или 7.40 часа, съдът правилно е приел, че това колебание не е съществено, тъй като е нелогично да се изисква от жителите на селото да ходят с часовник и да регистрират с абсолютна точност кога, какво са възприели.

По отношение възражението на защитника, кои жители на селото са

разпитвани като свидетели и кои не са конституирани, за да бъдат разпитани, съдът с основание е отхвърлил същото като неоснователно, тъй като по делото са събрани достатъчно гласни доказателства по отношение на правнорелевантните факти и не е било необходимо да бъдат разпитани всички жители на селото. Водещият разследването, разследващ полицай е организирал процесуално - следствените действия, поради което възраженията на защитника относно начина по - който е съобщавано на лицата, че следва да дадат показания е несъстоятелен.

Разпитаната по искане на защитата в качеството на свидетел К.И. съобщава, че в деня на убийството не е виждала пострадалия и подсъдимия, но същата е била в магазина на св. М. Г.а, където от разговора на последната с лице на име Н. узнала, че тази сутрин фелдшера не е дошъл в магазина да пие чай, както правел обикновено. Чула също, че св. М. Г.а видяла подс. П. да минава покрай магазина към чешмата в посока обратна на Здравната служба, като разговорът между двете жени е бил около 08.20 - 08.30 часа. Тези показания не опровергават обвинителната теза и кореспондират с показанията на св. М. Г.а, че е видяла подсъдимия да минава след 8 часа пред магазина ѝ, движейки се откъм Здравната служба.

По отношение факта дали входната врата на Здравната служба е била заключена с катинар са налице убедителни доказателства и това са показанията на служителите на полицията Б. и С., които сочат, че са отключили катинара. Свидетелят С. на л. 287 от н.д. е пояснил, че отключването на катинара не е било с ключ, а с дръпване на катинара, при което вратата се отворила.

Твърдението на защитата, че всяко едно от събраните доказателства отделно от останалите е недостатъчно, за да се приеме за установено, че подс.П. е автор на инкриминираното престъпление по чл.116, ал.2 ИК е неправилно, тъй като събраните доказателства следва да се анализират както поотделно, така и да бъдат съпоставени в тяхната съвкупност. Ето защо тази съвкупна преценка на доказателствата, техният подробен анализ поотделно и в тяхната взаимна връзка, обосновава единствено възможния, правилен извод, че събраните доказателства - изброени и анализирани по- горе са напълно достатъчни, за да се приеме, че подс.П. умишлено е умъртвил медицинско лице фелдшера Ф., по особено мъчителен начин и с особена жестокост.

Относно престъплението по чл.339, ал.1, пр.6 НК:

Обоснован и законосъобразен е изводът на решаващия съд, че авторството на това престъпление е установено по безспорен и несъмнен начин от протоколите за претърсване и изземване на 08.10.2019г. и на 11.10.2019г. При първия оглед в дома на подсъдимия находящ се на ул."П." №11, в с.о., обл.Хасково са открити и иззети 11 патрона, а при втория 100 патрона. При провеждането на претърсването и изземването на 11.10.2019г.

не са допуснати сочените от защитника на подсъдимия процесуални нарушения, тъй като след задържането на подсъдимия входната врата е била запечатана с лепенки и печат на РУ- Т., като при пристигането на 11.10.2019г. е констатирано, че лепенките са цели и няма следи от манипулация. На това основание съдът правилно е приел за доказано по безспорен начин, че откритите в дома на подсъдимия патрони са били негова собственост и в негово владение.

Предметът на престъплението, процесите 111 патрона са годни боеприпаси, като това е установено от заключенията на двете балистични експертизи изготвени от вещото лице К. - л. 92 - 94 и л. 100-101, т.3, от ДП. Изследваните 11 бр. патрона по първата експертиза са годни боеприпаси, кал.12 - 6бр. и кал.7.62 x 39 АК, и подлежат на контрол по смисъла на ЗОБВВПИ. Видно от заключението на балистичната експертиза - л.100 - 101, изследваните 100 бр. патрона са годни за употреба боеприпаси по смисъла на ЗОБВВПИ и подлежат на контрол по същият закон. От тях 87 бр. са калибър 22 с надпис на дъното „X-super" и „Rem", 11 бр. кал.22 и 2бр. кал.7.62 x 54, с надпис на дъното „10 12".

Правилно съдът е кредитирал напълно дадените две заключения, тъй като същите са обективни и компетентни, изготвени от вещо лице имащо знания в тази област. Вещото лице К. поддържа дадените заключения в хода на съдебното следствие, като е посочил, че за да даде заключение, че процесите патрони са годни боеприпаси е изстрелял 23 бр. избрани на случаен принцип.

Правилна е преценката, че подсъдимият е притежавал европейско разрешително за притежаване на огнестрелно оръжие №81245, с изтекъл срок на валидност към 08.10.2019г., което не му дава право да притежава посочените боеприпаси на законно основание.

На първо място процесното разрешително, приложено на л.173, т. 3, от ДП, заверено копие и превод на л.146, е със срок на валидност от 29.04.2014г. до 29.04.2019г. издадено от Префектура Воклюз, поради което съдът правилно е приел, че към инкриминираната дата - 08.10.2019г., подсъдимият не е притежавал разрешително за носене на огнестрелно оръжие. Дори и в периода, в който е имал такова валидно европейско разрешително на основание чл.54, ал.2 от ЗОБВВПИ е бил длъжен в 4 месечен срок от придобиването на огнестрелно оръжие в друга държава – членка, да уведоми началника на РУ на МВР по постоянния си адрес. На основание ал.4 на посочената разпоредба началникът на съответното РУ на МВР издава удостоверителен документ за извършеното уведомление. В тази връзка съдът обосновано е кредитирал справка № 358000-311/09.03.2020г.на служба КОС при РУ - Т., от която е видно, че не е издавано разрешително на подсъдимия за носене и съхраняване на огнестрелно оръжие, както и че същият не се води

на отчет.

На следващо място съдът правилно е посочил, че процесните боеприпаси не са предназначени за огнестрелните оръжия вписани в европейското разрешително издадено на подсъдимия във Франция.

Обосновано съдът е приел за неоснователно възражението на защитника на подсъдимия, че по отношение на процесните боеприпаси подсъдимият вече има обвинение с внесен обвинителен акт в РС- Т.. От приложеното по делото копие на обвинителен акт по НОХД № 50/20г. по описа на РС - Т. е видно, че предмет на обвинението по чл.339, ал.1 от НК са взривни вещества, огнестрелни оръжия и боеприпаси различни от предмета по настоящото обвинение, както и че същите са били иззети от дома на подсъдимия на 19.02.2018г.и приложени по делото като веществени доказателства, поради което обективно приложените по НОХД № 50/ 20г.на РС - Т. като веществени доказателства боеприпаси и намиращи се на съхранение в КОС при РУ-Т., не биха могли да се открият втори път в дома на подсъдимия през следващата година. По наказателното дело в РС- Т. на подсъдимия е предявено обвинение за държане на барут, капсул възпламенители, револвер „Маузер", карабина и боеприпаси - ловни патрони 12 кал., 1 патрон за „Маузер" кал.7.92, патрони 22 кал., 9 кал.и кал.7.62, които са различни от предмета на настоящото дело.

Изложената фактическа обстановка решаващият съд обосновано е приел за установена по несъмнен и безспорен начин, в резултат на извършения внимателен и подробен анализ на всички събрани в хода на досъдебното производство и проверени в хода на проведеното съдебно следствие доказателства и доказателствени средства, съответно преценени както поотделно, така и в тяхната съвкупност.

Ямболският окръжен съд е извършил задълбочен, подробен и внимателен анализ на събраните по делото доказателства, макар и косвени. Изследвал е доказателствената съвкупност в нейната цялост, като е дал отговор на възраженията на защитата, по основните спорни въпроси- досежно авторството на деянието, мотивът за извършване на деянието и неговия механизъм. Изложените от решаващата инстанция съображения в тази насока се споделят изцяло и от въззивния съд.

Правилна е преценката на решаващия съд, че посочената съвкупност от доказателства формира фактическата страна на обвинението по несъмнен начин. Обосновано съдът е приел, че посочените доказателствени източници установяват по несъмнен начин фактите, очертани в обстоятелствената част на обвинителния акт. Законосъобразен е изводът, че релевантните за решаване на делото обстоятелства - механизмът на извършване на деянието и причините за осъществяването му, характерът на нараняванията на пострадалия и причината за неговата смърт, са установени чрез способите и по реда на НПК.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства безспорно се установява, както авторството на деянието, така и начина на извършване, причинно - следствената връзка между действията на подсъдимия и настъпилия съставомерен резултат - смъртта на пострадалия.

Въз основа на така установените фактически обстоятелства решаващият съд е направил обоснован и законосъобразен извод, че подс.П. е извършил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл. 116, ал.2, пр.12, вр.с ал.1, т.6, пр.2 и 3 , в.с чл.115 НК, тъй като на 08.10.2019г. в с.о., общ.Т., в здравната служба на селото, находяща се на улица „М.“ № 12, умишлено е умъртвил Д.Г.Ф., при изпълнение на службата му като медицински специалист - медицински фелдшер, като смъртта е причинена по особено мъчителен начин за убийтия и с особена жестокост.

Правилно съдът е заключил, че деянието е осъществено от обективна страна, тъй като подсъдимият е причинил биологичната смърт на поср.Ф., чрез нанасяне на множество удари с нож в областта на тялото, лицето и крайниците.

Убийството е престъпление против живота и като такова винаги е резултатно престъпление от категорията на увреждащите. В процесния случай, вредоносният резултат се изразява в прекъсване на живота на пострадалия в резултат на нанесените му наранявания, довели до травматични увреждания.

От обективна страна, предмет на престъплението е убийтът, върху когото деецът е въздействал пряко, увреждайки обществените отношения осигуряващи регламентираната в основния закон и НК неприкосновеност на живота на жертвата. Изпълнителното деяние е осъществено чрез действие - подсъдимият е нанесъл множество удари с нож с различен интензитет в различни части на тялото, където се намират жизненоважни органи.

Обоснован е изводът, че всички нанесени удари с нож имат дял в настъпването на смъртта, тъй като същата е причинена в резултат на острата кръвозагуба настъпила вследствие на кръвоизливи в гръдната и коремна кухина, както и външни кръвоизливи от нараняване на белите дробове, черния дроб и други меки тъкани с остър предмет. Според експерта несъмнена роля за този резултат е изиграл развилия се двустранен пневмоторакс, като последица от нарушената херметизация на гръдната кухина. Съгласно експертното заключение смъртта е била неизбежна и е настъпила в рамките на няколко минути след причиняване на нараняванията. Следователно противоправните действия на подсъдимия, изразяващи се в нанасяне на удари с нож в тялото, крайниците и лицето на пострадалия, са в пряка причинна връзка с настъпването на физическата смърт на Д. Ф.. Фактът, че смъртта на пострадалия е настъпила непосредствено след извършване на деянието, води до извод досежно наличието на причинно

следствена връзка между същата и деянието на подсъдимия.

Оръжието - нож, по своите характеристики и предвид използваната сила при ударите, е годно да осъществи противоправния резултат.

Законосъобразно съдът е приел, че са осъществени три квалифицирани състава на престъплението: с оглед на обекта - причиняване смърт на медицински специалист, при изпълнение на службата му и с оглед на обективната страна на престъплението - причиняване на смърт с особена жестокост и по особено мъчителен начин за убития.

Налице е квалифициращият елемент по чл. 116, ал.2, пр.12 НК, а именно пострадалото лице да е медицински специалист, което е видно от приложения по делото трудов договор. От същия се установява, че заеманата от пострадалия Ф. длъжност фелдшер следва да се класифицира като вид медицински специалист, видно от списъка на длъжностите в националната класификация на длъжностите и професиите. В класификацията на медицински специалисти с под вид парамедицински специалисти е включена професията фелдшер.

Осъществено е и второто кумулативно законово изискване - убийството е извършено при изпълнение на службата, тъй като пострадалият е убит на работното му място, в работно време. Правилна е преценката, че за този квалифициран състав не е необходимо убийството да е причинено по повод изпълнението на служебните задължения, а е необходимо същото да е станало на определеното работно място и в работното време.

Правилно и законосъобразно съдът е посочил, че е осъществен и квалифициращият състав на престъплението - убийство извършено по особено мъчителен начин за убития и с особена жестокост.

За да е налице извършено убийство с особена жестокост следва да се установи, че извършителят е проявил изключителна ярост, ожесточение, отмъстителност или садизъм, характеризиращи го като жесток човек. Както и следва да са налице доказателства за проявена от негова страна коравосърдечност и безчовечност към жертвата. По делото е установено по безспорен начин, че подсъдимият е нанесъл 38 удара с нож, в областта на цялото тяло, крайниците, тилната област и шията, като същите са нанасяни групирани по няколко удара. Жертвата е възрастен мъж на 72 години, лишен от всякаква възможност да се защитава и отбранява, а подсъдимият е в разцвета на своите сили - на 37 години, здрав, силен, получил военна подготовка във Френския легион. Установено е, че по време на нанасянето на ударите с ножа пострадалият е бил в различни пози - прав, приклеknал, паднал на пода, което е доказателство, че същият е правил отчаени опити да се предпази от агресията на подсъдимия и да избегне приближаващата смърт. Подсъдимият П. не е проявил жал и не се трогнал от виковете и стенанията на

възрастния човек, а е продължил с безразборното нанасяне на ударите с ножа, като някои от тях са нанесени и с изключителна сила, тъй като са причинили срязване на ребра, проникване в гръдната и коремната кухина и нараняване на вътрешни органи. Цялото упражнено насилие е едно садистично, нечовешко поведение, несъвместимо със здравия човешки разум. Деецът е проявил дързост и безцеремонност, тъй като е осъществил деянието в светлата част на денонощието, в медицински кабинет, където по всяко време идват хора, спрямо възрастен - на 72 години, беззащитен човек, посветил се на благородната си професия. Дори стенанията и силните викове на пострадалия не са го възпрели в нанасянето на множеството удари с нож. Хладнокръвието на подсъдимия следва и от неговото последващо поведение - той е напуснал спокойно мястото на извършване на престъплението и заличавайки уликите, като укрил оръжието на престъплението и дрехите си. Всички действия на подсъдимия го характеризират като жесток човек.

Обосновано и законосъобразно съдът е приел, че убийството е причинено и по особено мъчителен за жертвата начин, тъй като с оглед изключителната агресия от страна на подсъдимия, физическото му превъзходство и младата му възраст са основание пострадалият да осъзнае неизбежността на ситуацията, в която го поставя подсъдимия. По време на нанасянето на всичките 38 наранявания пострадалият е бил в съзнание, изпитвал е изключителни, неимоверни физически болки и страдания, което е установено от силните викове и стонове чути от св.Т.. Същият е изпитвал силни болки от всеки един от нанесените му удари с нож, осъзнавал е, че смъртта му е неизбежна, че не може да стори нищо, за да я предотврати. По време на нанасянето на всеки един от общо 38 удара с нож пострадалият ясно е съзнавал приближаващия си край, като с всеки един от ударите болките безспорно са се увеличавали и ставали все по-мъчителни и нечовешки.

Предвид изложеното правилно съдът е приел за доказано по безспорен и несъмнен начин, че подсъдимият умишлено е убил пострадалия, както и че са осъществени трите квалифициращи състава на това престъпление.

От субективна страна подсъдимият е извършил престъплението с пряк умисъл, тъй като същият е съзнавал, че нанасяйки многобройните удари с нож със значителна сила, в шията, тила, крайниците и по цялото тяло, където се намират жизненоважни човешки органи ще причини неговата смърт, като е искал настъпването на този общественоопасен резултат. Наред с това той е съзнавал, че нанася някои от ударите с голяма сила. Умисълът на дееца се извежда не само от осъществените конкретни действия, от вида на използваното оръжие, мястото и начина на нараняванията, силата и насочеността на ударите, но и от последващите му действия. Безспорно е установено по делото, че след деянието, след като се убедил, че е умъртвил пострадалия, подсъдимият е предприел действия по прикриване следите от престъплението.

Безспорно е утвърден в съдебната практика и доктрина изводът, че за субективната страна на убийството може да се съди от вида на средствата, с които е извършено деянието, насоката и силата на ударите, от мястото на нараняването, от разстоянието, от което се посяга на жертвата и от други обстоятелства, които въззивната инстанция посочи по-горе.

Същия е съзнавал и трите квалифициращи състава. Като жител на с.о. деецът е познавал фелдшера Ф. и съответно е знаел, че работи като медицински специалист в селото. Съзнавал е, че извършва деянието при изпълнение на службата на пострадалия, на работното му място, в работно време. Съзнавал е, че с нанасянето на множеството удари с нож му причинява изключителни болки и страдания. Установения механизъм и начин на извършване на деянието обосновава извод, че подсъдимият е искал настъпването именно на този резултат - смъртта на Ф..

Изложил е обосновани съображения досежно възражението на защитата за липса на мотив за извършване на престъплението от страна на подсъдимия. Причините за извършване на деянието се коренят в характеровите особености на подсъдимия и склонността към агресия съобщени от свидетелите по делото.

Неоснователни са възраженията на защитата на подсъдимия, че след като не са налице преки доказателства, включително и веществени доказателства уличаващи го в извършване на процесното убийство, същият следва да бъде оправдан. Правилно решаващият съд е приел, че осъдителната присъда може да бъде постановена и при наличие само на косвени доказателства, стига те да са многобройни, непротиворечиви, да кореспондират помежду си и да представляват звена от единна верига, като изключват всякакво съмнение и техният анализ да води до единствено възможния извод за авторството на престъплението и виновността на дееца, като изключват всяка друга възможна хипотеза. В конкретния казус тези изисквания за минимална доказателствена обезпеченост напълно се покриват от наличните гласни, писмени и веществени доказателствени средства, като решаващият съд е изложил задълбочени мотиви по всички възражения на защитата, които настоящата инстанция напълно споделя.

Обоснован и законосъобразен е изводът на решаващия съд, че подсъдимият П. с деянието си е осъществил както от обективна така и от субективна страна и състава на престъпление по чл.339, ал.1, пр.6 от НК, тъй като от неустановена дата е придобил и до 08.10.2019г. в с.о., общ.Т., на ул."П." № 11 е държал общо 111 броя патрони, представляващи годни боеприпаси за огнестрелни оръжия по смисъла на чл.7, ал.1 от ЗОБВВПИ, както следва - 6 броя патрони за ловно оръжие кал.12, от които 5 броя марка „CHEDDITE" и 1 брой марка „Remington"; 5 броя патрони кал.7.2 x39 мм - АК 47; 2 броя с обозначение на дъното „10 12" кал.7.62 x 54R; 11 броя патрони

кал.22 и 87 броя патрони кал.22 с надпис на дъното „X-super" и „Rem", без да е имал за това надлежно разрешение съгласно чл.50 и сл. от ЗОБВВПИ.

Престъплението по чл.339, ал.1 от НК е уредено в глава 11 "Общопасни престъпления", раздел I "Престъпления, извършени по общопасен начин или с общопасни средства" от НК.

Обект на посегателство са обществените отношения, осигуряващи спазването на специалния режим, установен в страната, свързан с производство, съхранение, придобиване, притежаване, търгуване с взривни вещества, оръжия и боеприпаси, които поради своето естество и предназначение представляват източник на повишена опасност.

От обективна страна за съставомерността на деянието е необходимо предметът на престъплението да са годни взривове, оръжия и боеприпаси.

Престъплението по чл. 339, ал.1 от НК е класическо формално престъпление, продължено по своя характер. Изпълнителното деяние се изразява в три форми, а именно - придобиване, държане или предаване. Деецът трябва да има и съзнанието, че осъществява една или повече от формите на изпълнителното деяние, без надлежно разрешително от компетентния орган, т.е. да съзнава, че трябва да има разрешение, а той не се е снабдил по предвидения ред и начин с такава.

Правилен е изводът, че в процесния случай подсъдимият е осъществил две от формите на изпълнителното деяние - придобиване и държане. По делото не е установено по какъв начин подсъдимият е придобил процесните боеприпаси, но е безспорно, че за да се намират в дома му, същият преди това ги е придобил, като за съставомерността е без значение начина на придобиването.

Законосъобразен е изводът, че държането на процесните боеприпаси е безспорно установено, тъй като същите са открити при претърсването на 08.10.2019г. в дома на подсъдимия в с.о., където живее сам. Понятието държане в тази норма означава упражняване на фактическа власт върху предмета на престъплението, за който няма надлежно разрешение, без значение от времетраенето на фактическата власт. Достатъчно е от обективна страна, боеприпасите да се намират у дееца, което в случая е установено по безспорен начин.

От заключението на съдебно-балистичната експертиза, приета по надлежния процесуален ред и включена в доказателствената съвкупност, както и от обясненията на изготвилото я вещо лице К. безспорно се установява, че инкриминираните вещи са годен предмет на престъплението по чл.339, ал.1 от НК, съгласно определящите за това критерии в легалните дефиниции, съдържащи се в ЗОБВВПИ, което реализира следващия елемент

от обективния състав на престъплението.

На последно място от обективна страна е установено, че подсъдимият не е разполагал с надлежно разрешение за придобиване и държане на оръжия, издадено по реда на ЗОБВВПИ /Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия/, поради което същият незаконно е държал боеприпасите.

Режимът на съхранение на боеприпаси е регламентиран в чл. 56, ал.1 от ЗОБВВПИ, съгласно който "Лицето по чл. 50, ал.1-3, получило разрешение за придобиване, може да съхранява и/или употребява взривните вещества и пиротехническите изделия, с изключение на фойерверки от категория 1, или да съхранява, носи и/или употребява огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, след получаване на разрешение за съответните дейности....".

Обосновано съдът е приел за доказано, че подсъдимият, в нарушение на посочените разпоредби, а именно без да притежава надлежно разрешение, издадено по реда на ЗОБВВПИ, е държал описаните по-горе боеприпаси. Предвид изложената и установена по несъмнен начин фактическа обстановка съдът правилно е приел, че с деянието си подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.339, ал.1, пр.6 НК.

Правилен е и изводът, че деянието е осъществено от подсъдимия и от субективна страна. Престъплението по чл. 339, ал.1 НК е формално, безрезултатно престъпление, поради което същото може да бъде извършено единствено при наличие на пряк умисъл, т.е. подсъдимият да съзнава обществено опасния характер на деянието и да иска да го извърши. За да е налице пряк умисъл следва подсъдимият да е съзнавал, че държаните патрони са боеприпаси.

В настоящия случай от субективна страна съдът обосновано е приел, че подсъдимият е действал с пряк умисъл, тъй като е съзнавал противоправния характер на извършеното, неговите общественоопасни последици, но въпреки това е искал и целял настъпването им. Същият е съзнавал обстоятелството, че няма право да държи вещите - предмет на престъплението, а именно посочените патрони, но въпреки това е установил своя фактическа власт върху тях от момента на получаването и до момента на изземването от разследващия орган, като същевременно е съзнавал, че няма надлежно разрешение за тяхното държане.

Съдът правилно е признал подсъдимия за невиновен в това да е държал боеприпаси за периода от 08.10.2019г. до 11.10.2019г., тъй като той е бил задържан в следствения арест със заповед на МВР и с постановление на прокурор от ОП - Ямбол на 08.10.2019г., поради което обективно не би могъл да държи процесните боеприпаси в дома си след задържането. На това

основание и на основание чл.304 НПК съдът законосъобразно и обосновано го оправдал по това обвинение. По отношение на наложените наказания - в тази част присъдата е обжалвана от частните обвинители и техния повереник досежно наложеното наказание за престъплението по чл.116 от НК, което намират за явно несправедливо. Защитата на подсъдимия не навежда доводи за явна несправедливост на наложеното наказание, тъй като поддържа защитната теза за недоказаност на обвинението и претендира оправдаване на подсъдимия по предявените обвинения.

Настоящата инстанция извърши проверка на атакувания съдебен акт и досежно справедливостта на наложеното наказание.

При определяне вида и размера на наказанията решаващият съд е съобразил предвиденото за съответното престъпление наказание, обществената опасност на деянието и дееца, смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, както и целите визирани в разпоредбата на чл.36 от НК.

За извършеното от подсъдимия престъпление по чл.116, ал.2, пр.12, вр.с ал.1, т.6 , пр.2 и 3, вр.с чл.115 НК законодателят е предвидил по - тежки наказания - лишаване от свобода от 20 до 30 години, доживотен затвор или доживотен затвор без замяна. Подсъдимият е извършил квалифицирано умишлено убийство на медицински специалист, при изпълнение на службата му, като причинената смърт е с особена жестокост и по особено мъчителен начин за убития, като същото е със значително по- висока степен на обществена опасност в сравнение с умишленото убийство по основния състав - чл.115 от НК. В този смисъл обосновано и законосъобразно окръжният съд е приел, че престъплението, извършено от подсъдимия се отличава с изключително висока степен на обществена опасност с оглед вида на обществените отношения, които засяга, механизма на извършване, настъпилия вредоносен резултат. Със същото са засегнати обществените отношения свързани с най - ценното човешко благо - живота. Престъплението е извършено от подсъдимия по арогантен и безцеремонен начин, брутално и нечовешки, без каквато и да е смислена причина и мотив. Предвид данните по делото за благородния характер на пострадалия и липсата на доказателства за съществуващ предходен конфликт между него и подсъдимия, настоящата инстанция намира, че липсват доказателства пострадалият по някакъв начин да е предизвикал и провокирал неговото агресивно поведение, поради което не е налице съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия.

Предвид наличните негативни данни за личността на подсъдимия, от когото неговите съселаяни се страхували поради агресивния му характер и характеровите особености, степента на обществена опасност на личността му следва да се цени като завишена независимо от чистото му съдебно минало.

При индивидуализиране на наказанието съдът е изследвал смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства.

Правилно съдът е отчел като смекчаващо отговорността обстоятелство чистото съдебно минало на дееца. Като такова следва да се цени и обстоятелството, че същият се е ангажирал трудово макар и не постоянно.

Законосъобразно съдът е посочил, че особеното качество на пострадалия- медицински специалист е основание за квалифициране на деянието по ал.2 на чл.116 от НК, поради което същото не следва да се приема като допълнително отегчаващо отговорността обстоятелство. Като отегчаващи отговорността обстоятелства следва да се съобразят възрастта на пострадалия - 72 години, лишен е от живот възрастен, беззащитен мъж, ползващ се с изключително добро име и с уважение от жителите на с.о., наличието на три квалифициращи обстоятелства - убийство на медицински специалист, убийство с особена жестокост и по особено мъчителен начин, броят на нанесените удари, причинили множество увреждания, механизмът на извършване на деянието. Като отегчаващо отговорността обстоятелство следва да се ценят и действията на подсъдимия след деянието насочени към заличаване на следите от престъплението. Непризнаването на вината от подсъдимия не следва да се отчита като отегчаващо отговорността обстоятелство, както претендира частното обвинение.

Предвид наличието на смекчаващи отговорността обстоятелства решаващият съд правилно е преценил, че на подсъдимия следва да бъде наложено наказание лишаване от свобода, тъй като останалите две - доживотен затвор или доживотен затвор без замяна, не съответстват на степента на обществената опасност на деянието и дееца.

Предвид изложеното и съобразявайки целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл.36 от НК, въззивната инстанция намира, че наказанието на подсъдимия правилно е определено по първата алтернатива, а именно лишаване от свобода за срок от 25 години.

С така наложеното наказание в пълна степен биха се постигнали целите визирани в чл.36 от НК и преди всичко същото би изиграло превъзпитателно и възпиращо въздействие както върху подсъдимия, така и спрямо останалите членове на обществото. Определянето на по - ниско по размер наказание ще бъде обществено неоправдано и несправедливо. Същото няма да бъде в съответствие с тежестта на осъществената престъпна деятелност, би било проява на прекомерна и неоправдана с целите на наказанието снизходителност и в явно противоречие с преследваните цели на наказанието, визирани в чл.36 от НК, не би допринесло за поправянето и превъзпитанието на подс.П., не би въздействало възпитателно и предупредително-възпиращо върху другите членове на обществото.

Предвид изложените съображения неоснователна се явява претенцията на частното обвинение за увеличаване размера на наказанието или замяната му с по тежките алтернативи - доживотен затвор или доживотен затвор без замяна.

На осн.чл.60, ал.1 и чл.61, т.2 от ЗИНЗС съдът законосъобразно е определил първоначален „строг“ режим на изтърпяване на наложеното наказание, което да се изтърпи в затвор, тъй като подсъдимият е осъден за умишлено престъпление на лишаване от свобода повече от 5 години.

По отношение наложеното наказание за престъплението по чл.339, ал.1 НК. За това престъпление законодателят е предвиди наказание лишаване от свобода от две до осем години. Правилна е преценката, че извършеното престъпление е със сравнително висока степен на обществена опасност предвид броя на придобитите и държани боеприпаси. Като смекчаващо отговорността обстоятелство правилно е отчетено чистото съдебно минало на подсъдимия. По тези съображения съдът обосновано и законосъобразно и най-вече справедливо е осъдил подсъдимия на три години лишаване от свобода. Правилна е преценката, че наказание в този размер би било справедливо съответно на обществената опасност на извършеното деяние и на личността на подсъдимия.

Правилно съдът е приложил разпоредбата на чл.23, ал.1 НК, тъй като подсъдимият е извършил две отделни престъпления по чл.116, ал.2, пр.12, вр.с ал.1, т.6, пр.2 и 3, вр.с чл.115 НК и по чл.339, ал.1 НК преди да е имало влязла в сила присъда, за което и да е от тях. По тези съображения законосъобразно е определил на подсъдимия едно общо наказание в размер на по-тежкото от тях, а именно 25 години лишаване от свобода, което да бъде изтърпяно ефективно при първоначален строг режим в затвор по съображенията изложени по-горе.

На основание чл.59, ал.1 и ал.2 НК съдът законосъобразно е зачел времето, през което подсъдимият е задържан, с мярка за неотклонение „задържане под стража“, считано от 09.10.2019г. до привеждане на присъдата в изпълнение.

Правилно съдът не е обсъдил възможността за отлагане изтърпяването на наказанието, тъй като са налице законови пречки за прилагането на разпоредбата на чл.66 от НК предвид размера на наказанието лишаване от свобода - повече от 3 години.

По отношение на гражданските иски.

Предявените от Н.Ф. и от Г.Г. против подсъдимия граждански иски за обезщетение на причинените им неимуществени вреди съдът правилно е приел за допустими, тъй като са предявени от лица имащи право на обезщетение за претърпените от деянието болки и страдания, от загубата на

близък човек. Ф. е съпруга, а Г. син на убития от подсъдимия Ф. и като такива са от кръга на най- близките роднини имащи право на такова обезщетение.

Предвид осъдителния характер на присъдата предявените гражданските иски правилно са приети за доказани по основание, тъй като безспорно е установено по делото, че смъртта на Ф. е причинена умишлено от подсъдимия П..

При определяне размера на гражданския иск предявен от Н.Ф. съдът правилно е съобразил обстоятелството, че същата е загубила съпруга си, с когото са имали изключително хармонични отношения. Тя е загубила своята опора в живота, на когото е разчитала да прекарат спокойно в обич, уважение и разбирателство старините си. Същата е преживяла и продължава да преживява изключително тежко внезапната и болезнена загуба на съпруга си. Загубила е своя другар в живота, материална и морална опора, като следва да прекара в самота остатъка от живота си. На това основание съдът обосновано и законосъобразно е уважил изцяло предявения от гражданската ищца иск за обезщетяване на причинените ѝ неимуществени вреди в размер на 150 000 лв. като е съобразил съдебната практика и правилата за справедливост съгласно разпоредбата на чл.52 от ЗЗД. Правилно са присъдени и последиците по закон - законната лихва, считано от датата на увреждането до окончателното изплащане на сумата.

При определяне размера на гражданския иск предявен от Г. съдът правилно е отчел, че със смъртта на баща си същият безспорно е загубил неговата морална подкрепа и опора. Съдът правилно е съобразил обстоятелството, че Г. отдавна живее в друго населено място -гр.София, но връзката между бащата и сина е особена и тя съществува през целия им живот. Смъртта на родителя винаги остава у децата празнота, която не би могла да бъде запълнена. Налице са данни, че макар и живеещи в отделни домакинства между бащата и сина са съществували хармонични отношения и чувства на взаимна обич, уважение и разбирателство, като двамата са поддържали постоянна връзка. По тези съображения съдът правилно е уважил предявеният граждански иск в размер на 100 000 лв., съобразявайки правилата за справедливост и съдебната практика за присъждане на обезщетения за този вид деяния, като в останалата част до размера на 150 000 лв. е отхвърлил иска като недоказан. Съдът законосъобразно е присъдил законната лихва върху уважения размер на гражданския иск, считано от датата на увреждането 08.10.2019г. до окончателното изплащане на сумата.

Предвид осъдителния характер на присъдата съдът правилно на основание чл.189 ал.3 от НПК е осъдил подсъдимия да заплати направените разноски по делото в размер на 733.70лв. по сметката на ЯОС, бюджет на съдебната власт, 6 152.65лв. по сметката на ОД на МВР Ямбол, 4000 лв. на повереника на гражданските ищци и частни обвинители, както и да заплати

държавна такса в размер на 10 000 лв. представляваща 4 % от общия размер на уважените граждански иски. Съдът правилно е осъдил подсъдимия да заплати направените разноски от НБПП София за заплащане на хонорар на назначените служебни защитници на подсъдимия по ДП, общо в размер на 1960лв., които са изплатени на назначените служебни защитници на подсъдимия П. от НБПП, поради което същите представляват разноски, които подсъдимия следва да заплати, след признаването му за виновен по предявените обвинения.

Законосъобразен е атакуваният съдебен акт и досежно приложените по делото вещественни доказателства както следва:

веществените доказателства: мъжки часовник с черна силиконова каишка и мъжки портфейл следва да се върнат на подсъдимия И.П. след влизане в сила на присъдата, тъй като същите нямат отношение към престъпленията;

веществените доказателства 2 броя запечатани кашона със стикери с надпис "Случай № 2019-04155, пакет PKG-044019", съдържащ веществените доказателства изследвани по експертиза № 2701/2020 на НИК-МВР София; 3 броя запечатани кашона със стикери с надпис "Случай № 2019-04100, пакет PKG-043949", съдържащ веществените доказателства изследвани по експертиза № 2702/2020 на НИК-МВР София; един брой бял запечатан плик със стикер с надпис "Случай № 2019-04098, пакет PKG-043948", съдържащ веществените доказателства изследвани по експертиза № 2395/2020 на НИК-МВР София; един брой запечатан кашон със стикери с надпис „случай № 2019-04097, пакет PKG-043947“, съдържащ веществените доказателства изследвани по експертиза № 2590/2020 на НИК-МВР София. Кашон запечатан със стикер случай ВД по ДП 59/2019г., бял плик голям запечатан със стикер случай 2019-04095, PKG 04395, бял плик среден запечатан със стикер № 2019-04096, PKG946, кафяв плик запечатан със стикер ВД-ОДМВР-Хасково, СНТЛ-един брой DVR със сериен номер 1K022A9PAPD68S, кашон запечатан със стикери "Запечатано ВД" на ОСЛО двустранно-съдържащ 5 броя ножове върнати от съдебно медицинска експертиза, като вещи без стойност следва да се унищожат след влизане на присъдата в сила.

На основание чл. 53, ал. 2, б.,а“ от НК съдът правилно е постановил веществените доказателства - боеприпаси 111 на брой, на съхранение в "КОС" РУ - Т. да се отнемат в полза на държавата.

При цялостната проверка на присъдата не се установиха допуснати съществени нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване правата на страните, поради което не е налице основание за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Ето защо обжалваната присъда следва да бъде потвърдена като законосъобразна и обоснована.

По гореизложените съображения и на основание чл. 338, вр. чл.334, т. 6 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 260006/12.03.2021 год. постановена по НОХД № 234/2020 год. по описа на Ямболския окръжен съд.

ОСЪЖДА ИВ. Г. П. да заплати на Н. Д. Ф. направените разноси за повереник пред въззивната инстанция в размер на 2 000 /две хиляди/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване и протестиране пред ВКС на РБългария в петнадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____